

LUTHERSK KIRKETIDENDE

INNHOLD

Soknet under debatt / Om kirken i trosbekjennelsen / Glutenfrie oblatar / Gi stemme til annerledesbarna! / Liturgi som misforstås / Fra bokfronten / Fra bispedømmerådene og Kirkedepartementet

SØNDAGSTEKSTEN

Skjærtorsdag - Kjell A. Skartseterhagen

Langfredag - Torbjørn Holt

Langfredag aften - Øystein I. Larsen

Soknet er en måte å organisere menigheten på, men ikke den eneste mulige.

Soknet under debatt

I ly av det spørsmålet om det fremtidige forholdet mellom kirke og stat pågår det en omfattende debatt og forsøksvirksomhet om kirkens interne organisering. Dersom stat og kirke skulle skille lag, er endringer i kirkens organisasjon en nødvendig konsekvens. Men

også dersom statskirkeordningen blir videreført i en eller annen fasong, er det gode grunner for at det bør gjøres endringer.

Sentralt i debatten om fremtidige kirkelige ordninger har spørsmålet om det kirkelige mellomnivå stått, der prostiet av mange har

blitt lansert som løsningen. Samtidig foregår det en begynnende debatt omkring den kirkelige grunnenhet, soknet. Vi har allerede sett eksempler på at sokn er blitt slått sammen, uten at man dermed har stengt kirker eller redusert gudstjenestetilbudet. I andre tilfeller har man gått mer forsiktig fram, ved formelt å beholde soknene, men opprette et felles menighetsråd.

Det mest omtalte eksempel på soknesammenslåing er utvilsomt soknesammenslåingen i Bergen indre by, der seks sokn ble slått sammen til ett i 2002, til den nye Bergen domkirkemenighet. For to av soknesdelene førte sammenslåingen til at virksomheten ble nedlagt, og de tidligere soknekirkene ble disponert til annen bruk. I de fire andre tidligere soknekirkene var imidlertid forutsetningen at gudstjenestetilbud og annen kirkelig virksomhet skulle fortsette som før under ledelse av fire menighetskomiteer. Samtidig skulle fusjonen både gi anledning til fellestiltak i det nye soknet og til at folk kunne bevege seg på tvers av de tidligere soknegrensene alt etter hvor de fant et tilbud som passet best for dem.

I en evalueringsrapport fra 2005, forfattet av Otto Hauglin og undertegnede, drøftes en rekke forhold ved fusjonen, som jeg ikke skal gå nærmere inn på her. Ett spørsmål har imidlertid stor prinsipiell interesse, nemlig forholdet mellom soknebegrepet og menighetsbegrepet. På dette punktet var det uklart hva man egentlig hadde gjort i Bergen: Handlet det om fire menigheter i ett sokn, eller om én menighet med tilbud i fire ulike kirker? Bakgrunnen for denne uklarhet var at man åpenbart ikke hadde tenkt skikkelig igjennom om sokn og menighet nødvendigvis er sammenfallende størrelser.

Mens soknesammenslåingen i Bergen gjaldt et lite geografisk område med stor kirketetthet i indre by, omfatter et nylig framlagt forslag om soknesammenslåing i Oslo alle 57 sokn i byen. I en omfattende høringsprosess bes menigheter og andre instanser ta stilling til tre alternative forslag: En modell der hele Oslo by er ett sokn, en modell der sokn og prosti blir sammenfallende enheter (5 sokn), og en modell der soknegrensene følger bydelsgrensene (15 sokn).

Det er mange sider ved dette forslaget som kunne være verdt å kommentere, men som jeg her skal la ligge. Det som i denne sammenheng er verdt å peke på, er at man her har forsøkt å gjennomføre den avklaring mellom begrepene sokn og menighet som man manglet i Bergen. Det understrekes i utredningen at det er soknene, ikke menighetene som skal slås sammen. Man tenker seg en fortsatt virksomhet med utgangspunkt i Oslos 57 kirker, under ledelse av menighetsutvalg oppnevnt av menighetsrådene i de nye storsoknene.

Med utgangspunkt i CAVII påpekes det innstillingen at en menighet i teologisk forstand ikke er en administrativ enhet, men "fellesskap som feirer gudstjeneste sammen". Dersom man på den annen side forstår soknet som en administrativ-juridisk støttestruktur for menigheten i personal forstand, er det ingenting i veien for at et sokn kan betjene flere menigheter. Soknestørrelsen blir dermed primært et spørsmål om hva som er formålstjenlig.

Med sitt omfattende forslag om soknesammenslåing befinner Oslo-utredningen seg trolig formelt sett på sikker grunn. Ifølge gjeldende ordning er det bispedømmerådet som har mandat til å slå sammen sokn, opprette sokn og regulere soknegrensene. En slik omfattende sammenslåing bryter likevel både med en lang kirkelig tradisjon og med intensjonen i gjeldende kirkelov. Da nåværende kirkelov ble vedtatt i 1996, var det nettopp et poeng å styrke soknet som den normale organisasjonsform for lokalmenigheten, bl.a. ved at man opphevet adgangen til kapell-distrikter. Organisert som sokn er lokalmenigheten den grunnleggende juridiske enhet i Den norske kirke, med plikter og rettigheter som et selvstendig rettssubjekt.

Samtidig som identiteten mellom sokn og menighet ble styrket, opprettet man fellesrådene som nye organer for soknene, bl.a. for at ikke de administrative belastningene på menighetsrådene skulle bli for store. At menighetsrådene likevel ikke kommer unna saker av mer administrativ natur, ligger for øvrig under den type sammenslåingsforslag som i Oslo: Ved at menigheten ikke lenger er eget sokn

I en luthersk ekklesiologi er menighetene basis for styringsretten i kirken.

(med eget menighetsråd) forventer man at denne type belastning på menighetene skal kunne reduseres ytterligere. Spørsmålet er hvor langt man kan gå i å redusere denne type belastninger uten at man ender opp med å bli fullstendig utenfrastyrt.

En effekt av sammenslåing av sokn er ikke bare at man fritar menighetene for byråkrati og administrasjon, men også at man reduserer deres autonomi. I den modell som er foreslått i Oslo skal menighetsarbeidet ledes av et menighetsutvalg. Dette skal imidlertid ikke velges av dem som har tilknytning til den lokale kirke, men henter sin myndighet ovenfra, fra et menighetsråd valgt av kirke-medlemmene i et større område. Tapet av sokne-status for den lokale menighet får også en rekke andre følger: Menigheten blir ikke lenger en juridisk person, den kan ikke inngå avtaler, og den kan heller ikke eie noe. Menighetens eiendom vil altså tilfalle det nye storsoknet. Menighetene vil heller ikke få den samme innflytelse på hvem man får som prester og andre tilsatte som de gamle menighetsrådene har hatt.

Det er grunn til å gi utredningen rett i et grunnleggende prinsipielt poeng: Sokn og menighet må ikke nødvendigvis være sammenfallende størrelser. Soknet er en måte å organisere menigheten på, men ikke den eneste mulige. Likevel forutsetter det nære forholdet mellom de to størrelsene i kirkeloven et viktig teologisk poeng: I en luthersk ekklesiologi er menighetene basis for styringsretten i kirken. Uten å ende i kongregasjonalisme har man i luthersk sammenheng tradisjon for å tilkjenne menighetene en betydelig grad av bestemmelsesrett i indre anliggender. Det er et uttrykk for det samme når hele vår kirkelige rådsstruktur er forankret i menighetsrådene som menighetenes organ.

Et annet problem med etableringen av "storsokn" er at den kan komme i konflikt med ønsket om færre nivåer i den kirkelige struktur. For også menighet og menighetsutvalg vil jo trenge sine ordninger, og dermed har man i realiteten skapt enda et nivå.

At det normale at en menighet også er et sokn, utelukker ikke at det i noen tilfeller kan være rett å tenke annerledes. Det gjelder særlig der en menighet er så liten eller ressurs svak at det vil kreve for mye å fortsette for egen maskin. I slike tilfeller bør en også vurdere andre ordninger som kan avlaste, f.eks. felles menighetsråd med andre sokn eller overføring av fullmakter til fellestrådet.

Organiseringen av den lokale menighet som sokn har etter min mening vist seg å være bærekraftig. Her som i andre sammenhenger skal en være forsiktig med å rasere noe som fungerer godt, og som dessuten har sterke teologiske argumenter for seg. Veien bør heller gå gjennom å videreutvikle og modifisere ordningen, f.eks. gjennom lettere adgang til soknebåndsløsning. Dessuten: En bør vokte seg for å undergrave gjeldende ordninger gjennom lokale reformer som formelt er i samsvar med kirkeordningens bokstav, men som bryter med dens intensjon.

En bør vokte seg for å undergrave gjeldende ordninger gjennom lokale reformer som formelt er i samsvar med kirkeordningens bokstav, men som bryter med dens intensjon.

HARALD HEGSTAD
harald.hegstad@mf.no

Om kirken i trosbekjennelsen

AV OLAV TENDELAND

Hans Kvalbein har i LK 1.08 en artikkel om "En hellig, verdensvid kirke". Innledningsvis siterer han deler av den apostoliske og den nikenske trosbekjennelsen. Jeg merket meg spesielt formuleringen om NC:

"Hvis det skal være litt ekstre høytidelig, bruker vi Nikenum: *Vi tror på den hellige Ånd, én hellig, allmenn, apostolisk kirke...*"

Jeg vet ikke hvilken versjon Kvalbein her bruker. I Den norske kirkes bekjennelsesk skrifter ved Arve Brunvoll står det:

- - - Og at der er én hellig, alminnelig og apostolisk kirke.

I alterboka står det:

Vi tror på én hellig, allmenn og apostolisk kirke.

Einar Molland sier i sin Konfesjonskunnskap at "Den vestlige kirke kom med tiden til å utvikle sin egen tekstform av NC med følgende ordlyd:

Et in Spiritum Sanctum,

Et unum sanctam, catholicam et apostolicam ecclesiam".

Molland sier videre at det latinske NC ikke har gjentatt preposisjonen *in* foran *unum* - - - *ecclesiam*. Årsaken er at den vestlige kirke allerede før Augustin og enda mer etter Augustin ikke ville si: *Credo in ecclesiam*.

"*Credo in* kan man si om Faderen, Kristus og Ånden, men ikke om kirken".

Jeg vet ikke hvilke teologiske begrunnelser det er for dagens noe vekslende formuleringer, men for den vanlige kirkegjenger er det noe forvirrende at en noen ganger *tror på én kirke* og andre ganger *tror at der er én kirke*. For å gjøre det enda mer komplisert har en den noe diffuse formuleringen som Kvalbein bruker: *én hellig, allmenn, apostolisk kirke...*

Kvalbeins anliggende er godt, men i tillegg vil jeg be om at vi får en språklig og ev. teologisk avklaring på hva vi skal tro når det gjelder kirken.

Glutenfrie oblatar

AV OLAV TENDELAND

I seinare år har ganske mange fått konstaterer sjukdommen cøliaki. Dei toler ikkje gluten, som fins i kveitemjøl og andre mjølsortar. Konsekvensen av dette er at ein nå også kan få kjøpt glutenfrie oblatar til nattverd. Her i vår kyrkjelyd i Gjesdal har ein ordna dette greitt ved at det alltid er sett fram glutenfrie oblatar på altaret, og på brikka med særkalkar ligg ein

del lappar med påskrifta "glutenfri". Dei som treng dette, syner lappen til presten under utdelinga.

Ordninga med glutenfrie oblatar tykkjest vera ukjent i mange kyrkjelydar. Derfor denne oppmodinga til å gi orientering gjennom dei rette kanalar som når fram til prestar, stabar og kyrkjelydsråd.

Gi stemme til annerledesbarna!

Mange vil være kjent med medieoppslagene den siste tiden vedr. abort på fostre med Downs syndrom. Reaksjonene har vært sterke og kommet fra mange hold. Til orientering hadde også NRK en meget kritisk behandling av tematikken forrige mandag. Borg bispedømme har fått en henvendelse fra Astrid Dean Alvim om å videreformidle den mobilisering som nå er i gang mot denne måte å tenke på. Henvendelse er rettet til helseminister Sylvia Brustad.

Med dette videresendes oppropet som også kan hentes ut fra <http://opprop.no/?downs>. Dere som får denne henvendelsen oppfordres til å videresende den til aktuelle personer.

Med vennlig hilsen
Tor Ivar Torgauten
Spesialprest
Borg bispedømme

Til: Helseminister Sylvia Brustad

NRK melder denne uka at antallet aborter av fostre med Downs syndrom er tredoblet de siste tre år. Kanskje ikke så rart? Alle som noen gang har ventet barn, har ønsket framfor alt at barnet skulle være velskapt, vellykket og lykkelig. Vi frykter å få et annerledes barn. Vi frykter at annerledeshet kan bety et tungt og vanskelig liv - både for barnet og oss selv. Vi frykter det vi ikke kjenner.

Men vi er mange som har vært så heldige å kjenne et barn med Downs syndrom. Vi er tusenvis av foreldre, familie, venner - som har erfart at annerledeshet ikke er det samme som meningsløshet. Vi som har lekt og ledd, kjempet og grått med et slikt sjeldent barn, vet at deres annerledeshet ikke er det viktigste ved dem. For oss som kjenner dem, er disse barna velskapt, vellykkede og lykkelige. Barn like verdt å elske som andre. Barn like umistelige som andre.

Annerledesheten er ikke det viktigste ved disse barna, men det er en viktig verdi for samfunnet. Barna med Downs syndrom viser oss at det ikke bare er det normale livet som er verdt å leve.

Disse barna vil bli stadig sjeldnere. Nå får gravide fra 38 år tilbud om en enkel blodprøve og ultralyd som har som hensikt å påvise Downs syndrom. Det er bare et spørsmål om tid før alle gravide får dette tilbudet. Da utsettes enda flere for et umenneskelig valg dersom prøven er positiv.

Å få et barn med Downs syndrom er ingen katastrofe. Vi ønsker en lovendring slik at Downs syndrom ikke i seg selv skal være grunnlag for å få utført abort. Vi ønsker at Norge skal være et annerledesland, der annerledesbarna blir tatt vare på og verdsatt. Vårt samfunn blir fattigere uten dem.

Signér på baksiden!

Liturgi som misforstås

AV TOR-OLE BJERKE, SYKEHUSPREST, LILLEHAMMER

Nylig kom Hans Kvalbein med et ypperlig forslag: å forandre ordlyden i Credo fra "en hellig, allmenn kirke" til "en hellig, verdensvid kirke". Hovedbegrunnelsen var at den vanlige betydningen av allmenn gjør det umulig å forstå den egentlige meningen. Og dette gjelder sannelig flere av de faste uttrykkene vi stadig lærer folket i liturgiene. F. eks. ved nattverden: "som bar all verdens synder". I vanlig norsk betyr "all verdens" slett ikke "hele verdens", som det vel er tenkt, men derimot all slags, en nokså ubestemmelig masse, eller som vi sier på mine kanter av landet: "smør og ull i ei øskje". Selv synger jeg konsekvent "som bærer verdens synder". Så får det heller våge seg med den mulige teologiske konflikten som kan ligge i forskjellen mellom bar og bærer (det var visst noe om messeofferet). Agnus Dei kan jo dessuten med fordel justeres i retning av NT 05s oversettelse av Jh. 1,29: "Guds lam som bærer bort verdens synd."

Når jeg forretter nattverd hos en syk (soknebud), ber liturgi produsentene meg sitere Jesus på at "alt de ber om i hans navn, skal de få." Aldri i verden om jeg gjør det! For selv om den

syke ligger for døden, er det høyst sannsynlig at han og/eller noen i familien ber om at han må bli frisk. Der og da blir det i beste fall lite trosstyrkende å lese dette løftet. "Ortodoksi er viktig, gutter," sa Erling Utnem på praktikum, "men ortotomi er like viktig."

Høyst misforståelig norsk presteres også i gravferdsliturgien hver gang vi leser "Så sant jeg lever, sier Herren ...". Det er knapt mulig å lese dette som annet enn en betingelses-setning, å la "så sant jeg har helsa ...", og dermed forteller vi folk at Gud sier "hvis jeg lever...". Og i samme liturgien kan vi lese at "gresset tørker bort, og blomstene visner når Herrens ånde blåser på dem". En gang var jeg menig deltaker sammen med tre lite kirkevante ungdommer i slekta. Alle tre satt igjen med det samme hovedinntrykket etter begravelsen: Gud må virkelig ha stålånde! I prestekretser er vel dette uttrykket lite kjent, men det er nokså velkjent for mange av dem som bare møter oss ved kasualia: Stålånde er det munnen lukter morgenen etter en skikkelig rangel.

Språkbruk er vel bare et av mange elementer i liturgikken, men det er ikke uvesentlig.

FRA BOKFRONTEN

Retten og den rette lære

En bok om læresagers behandling i folkekirken.

Red. Eberhard Harbsmeier, Lisbet Christoffersen og Niels Henrik

Arendt. Aros forlag 2007. 193 sider

Det kan synes overraskende for mange som er opptatt av Den norske kirkes fremtidige rettsordning at det er i Danmark, med den nesten urokkelige tro på statskirkens fortreffelighet, at det er der vi i Norden i dag finner noen av de mest reflekterte drøftelser av viktige temaer på kirkerettens område. Det livskraftige danske "Selskab for kirkeret" har utgitt flere artikkelsamlinger som omhandler det som kalles "kirkeretsteologi" (Kirkeretsantologier, 1986 (Fuglesangseminaret), 1991, 1994, 1997, 2002, 2004, utgitt i Århus). Her finnes bidrag av fremstående teologer og jurister, som belyser historiske og prinsipielle spørsmål i grensefeltet mellom teologi, kirke og samfunn.

En egen publikasjon med noe av det samme preg er den boken som skal omtales i denne anmeldelsen. Den del av kirkeretten som dreier seg i videste forstand om kirkelig disiplinærmyndighet og muligheten for sanksjoner ved brudd på den forpliktelse som kirkens ansatte står under, er et problem som fortjener en større oppmerksomhet også i vårt land. Høstens diskusjon med fokus på en bestemt sak her hjemme, vitner om at det mangler meget på klarhet over prosedyrer og alminne-

lige krav til personvern når slike saker blir aktualisert.

Men den nevnte boken omhandler de særskilte saker hvor en prest eller kirkelig tjenestemann kommer på kant med den *læreforpliktelse* som følger av tjenestens art. Bakgrunnen er at Danmark i 1992 etter omfattende forarbeid fikk en egen lov "Om domstolsbehandling av geistlige læresager" (Lov nr. 336 af 14. maj 1992). Loven oppretter to instanser av presteretter: Ved førstegangsbehandling i byretten tiltres dommeren av to teologiske meddommere. I annen instans ved behandling i landsretten oppnevnes tre teologiske meddommere. Loven angir retningslinjer for hvordan disse meddommere skal utpekes, og hvem som kan foreslå de aktuelle personer. Det er biskopene og kirkedepartementet som kan reise sak på grunnlag av læremessige avvik.

Diskusjonen om lovens hensiktsmessighet har likevel fortsatt, og på et seminar i Løgumkloster i 2005 ble det gitt en inngående evaluering av systemet. Det er i hovedsak bidragene fra denne konferansen som er gjengitt i boken. Den første del inneholder lengre artikler av historisk, teologisk og

juridisk karakter, mens den andre delen gir mer praktiske kommentarer til aktuelle saker og drøfter alternative måter å behandle læresaker på. Det er interessant at et par av innleggene, bl.a. fra Københavns biskop, Erik Norman Svendsen, henviser til den norske ordningen med en kirkelig lærenemnd, som et bedre alternativ enn den gjeldende lov. Mest bemerkelsesverdig er det at juristen Hans Gammeltoft Hansen, som har vært en ledende kraft i selskapet for kirkerett, etter en grundig gjennomgang av forskjellige systemers brukbarhet konkluderer med å si at nemndsystemet er det som gir best score ut fra kriterier som *saklig korrekthet*, *prosessuell rettsikkerhet* og *adekvans*. Det siste kriteriet går på om saken er av en slik karakter at det er rimelig å behandle den som et alvorlig læreavvik.

Ellers er det interessante artikler av bl.a. Eberhard Harbsmeier om "Falsk lære og kætteri", Anders-Christian Lund Jacobsen og Martin Schwartz Lausten om læreprosesser i kirkehistorisk belysning, og ikke minst en tankevekkende rettskildevurdering av juristen Sten Schaumburg-Müller om "Teologiske og juridiske normer for rettlige afgørelser". Her lanserer han begrepet "grenserelativisme" som beskrivelse av forholdet mellom de to normsystemer, men fastholder både at det er og må være grenser for avvik fra den kirkelig fastsatt

lærenorm, og at det må være rom for at disse grenser kan være relative, dvs. ikke fastsatt som et lukket system. Han peker på at "grensdragning involverer interesser, behov og valg" (s. 124). Også teologen Harbsmeier går langt i å relativisere bekjennelsesforpliktelsen i sin systematiske drøfting av kjetteribegrepet. Men selv om han peker på behovet for samtidsorientert eksegeese og hermeneutisk tilnærming til Skrift og bekjennelse, mener han det er viktig å fastholde at det finnes noe som til enhver tid må gjelde som den "rette lære". Den gir kirken *identitet*, dvs. gjenkjennelighet, som er nødvendig for fellesskapet, den gir kirken *legitimitet*, i betydningen av at det en prest gjør og sier må ha "overindividuell forbindtlighet og gyldighet", den gir *autoritet*, som er mer enn prestens personlige meninger: "Den rette lære giver en transpersonel autoritet, som er nødvendig". Endelig gir den "rette lære" uttrykk for *konsens*, idet prestens arbeid skal utføres på alles vegne i tråd med en grunnleggende enhet med en felles forståelse av budskapet. (s. 28-29).

Boken gir samlet et inntrykk av en fruktbar interfaglig dialog som vi ennå ikke har maktet å etablere her hjemme, og er verd et studium også med tanke på våre egne ordninger innenfor kirkerettens område.

Andreas Aarflot

SØNDAGSTEKSTEN

Kjell A. Skartseterhagen, Torbjørn Holt og Øystein I. Larsen

Skjærtorsdag

20. mars 2008

Jes 53,1-5. 1 Kor 11,23-26(-29)

Johannes 13,1-15 "Jesus vasker disiplenes føtter"

Teksten i skriftet

I oppbygningen av Johannes-evangeliet er kapitlene 13-17 sett på som nøkler til å forstå lidelseshistorien som følger rett etter, 18-20. Vi får en handling som i seg selv har symbolsk karakter: Jesus vasker disiplenes føtter; - En tolkningsnøkkel til korsfestelsen. Jesaja-teksten om Herrens lidende tjener drar også tolkningen i samme retning i vår gudstjeneste. Kapittel 13 innleder bokens andre hoveddel (kp.13-20). I første hoveddel åpenbarer "den gode hyrde" sin herlighet for folket i tegn og (sam)taler. I andre hoveddel (kp.13-20) åpenbarer "det sanne vintre" seg for sine disipler (kp.13-17); han gir dem handlinger og taler som gjør kjent for dem hvem han er - men også hvem de er: De er hans, gitt ham av Far og eslet til himmelsk heder og verdighet. De tilhører "veien, sannheten og livet". Han ber for dem og for alle som kommer etter i følge med deres tro. I kapitlene 18-20 skjer åpenbaringen av Jesu herlighet i lidelse, død og oppstandelse. Jesus er i Johannes-evangeliet "ved roret" - selv på korset gir han et tolkende ord, nesten som i opphøyd ro: "Det er fullbrakt". Så forskjellig fra Markus' smertekrusifiks. Det som er fullbrakt kan sies å begynne med fotvaskingen hvis

vi leser "innaboks" i Johannes-evangeliet. Nå er timen kommet: KAIROS-momentet!

Fortellingen om selve nattverdmåltidet (med innstiftelsesordene) møter oss i Paulus-teksten og er tradisjon han har mottatt av "Herren selv". Det er bare Johannes som forteller om fotvaskingen under måltidet "like før påskehøytiden" (v.1). Johannes forteller altså ikke om brødet og vinen og ingen av de andre evangelistene forteller om fotvaskingen. Mer om dette finnes selvsagt i kommentarverkene.

Fotvaskingen

Det hadde vært et hektisk dag. Uka som lå bak var en emosjonell berg og dalbane. Men alle så fram til denne kvelden. Plutselig reiser han seg, midt under måltidet og tar tak i to ting som de andre sikkert har oversett. Han legger av seg den ytre kappen, tar et klede av lin og et fat og begynner å vaske føttene, fot for fot. 24 føtter; - Det han gjorde, skulle ha vært gjort av en tjener, den med lavest rang i huset. Kanskje var ingen tjener tilgjengelig. Ingen stilte heller opp for å hjelpe mesteren i denne merkelige og overrumpende handling. Og vi vet alle hvorfor: Av samme grunn som at vi heller ikke ville ha stilt opp! Tenk etter - det er nemlig til etter-tanke!

Et fat og et linklede. Symboler som berører oss både fysisk (ikke minst) og åndelig. Men det er mer enn vakkerhet dette! Det er tøft å vaske andres føtter! Spør Jesus! Han vet at

sviket snart får nyvaskede ben å gå på! Timen er også kommet for forræderiet. Men alle får nyvaskede føtter i påskegave! Jeg lurar på hva forfatteren av Johannes-prologen har tenkt:

Hender som var med da verden ble skapt, vasker nå støv og møkk av hårete mannebein. Ja, scenen er nesten ubehagelig påtrengende maskulin i vår tid; 13 menn! "Schutzgefühl" mot maskulin intimitet blant menn berører oss også, og vi rykker tilbake i en av de revolusjoner som gjør tiden utfordrende. En revolusjon som gjør (min teori) at det ikke finnes en eneste, salme, verken i den norske, svenske eller danske salmeboka, som behandler fotvaskingen! Ubegagelig manneteologisk som sagt. Hadde det vært 12 kvinners føtter, hadde hele fortellingen hatt et annet preg: En tør nesten ikke si det! - Dessuten: Han fikk også fotpleie en gang; Hun som gned hans føtter med sitt hår. (Johs 12,3). Det kostet også, og samme Judas murrer allerede. 12+1=13; - i alle fall et tall for ulykke. Fingre som var med før solen ble født, gnir seg nå mellom tær. Masserer dem i lintøy. Dette er noe for en Caravaggio! Visuelle prekenar - er åpenbart de beste! Ham, kosmos' dativ, som alle folk og nasjoner en dag skal bøye kne for, kongenes Konge og herrenes Herre, kneler nå foran sine disipler og lærer dem en lekse de aldri skal glemme! Lekse og elske - stakk bokstaven! Denne elskeleksen skal følge hans etterfølgere til han kommer igjen og møter dem på veien. Jesus vet at disse samme neste morgen vil rive seg i håret fordi de har sveket og mistet sin selvrespekt. Det er selvforaktens lidelse og selvutslettelse som er påskeukas retrettprogram for disiplene; En går helt til grunne og vil hente seg et tau; Rik på sølvpenge - men fattig på sjel. Neste morgen, da de kommer til å slå sitt øye ned som tollerari i tempelet, vil de måtte se sine ben - og de vil huske at de ble vasket - dagen før - av Mesteren - og de vil måtte ta hintet om at de allikevel er mer verdte for ham enn alt annet; Han går i døden for dem; "Det jeg gjør, forstå du ikke nå, men du skal forstå det siden". (13,7) Ja og amen Peter!

Fortellingen om den knelende, fotvaskende er mer enn en vakker fortelling - den er en stående utfordring; For her er Johannes-versjonen av misjonsbefalingen. Det brukes verb som "måtte" og skulle": "Når jeg som er

herren og mesteren, har vasket deres føtter, så må også dere vaske hverandres føtter. Jeg har gitt dere et forbilde: Slik jeg har gjort mot dere, skal også dere gjøre." (13,14-15). Kristus er forbilde; Vi er disipler - når vi lar oss danne i det bilde vi er skapt i, ved ham, til ham, i ham!

Prekenide: De tre fat!

Skjærtorsdagsfatet - Langfredagsfatet - Påskedagsfatet (dåpsfatet).

Våre liv kan tolkes ut fra tre fat! Denne påstanden krever en liten utdypning! - Eller en hel preken!

Det ene er fatet som brukes til å vaske føtter: Fatet Jesus bruker. Det andre er fatet som brukes til å vaske hender: Fatet Pilatus bruker. Det tredje er dåpsfatet: Fatet kirken bruker.

Det første, skjærtorsdagsfatet, er tjenestens fat: Fotvasking krever en ydmykhet som går imot vår natur. Vi er så opptatte av å bygge selvbilder opp! Fotvasking er noe annet! Den vasker selvbilder av - slik at et annet bilde trer frem. Dette fatet holder mer en vann; Nemlig en ny visjon for liv og tjeneste! Menneskene er trette av makt som strutter! De sulter etter tjeneste som tjener. Menneskets natur motsetter seg imidlertid den ydmyke tjenesten; Er "helliggjørelse" det å komme bakom denne stolthet eller frykt? Hva i -all verden- kan få oss mennesker til å tjene - vaske - noen - noens føtter - som vi vet vil skuffe og såre oss.

Det andre fat, langfredagsfatet, er likegyldighetens fat: Det som mangler pasjon - lidenskap - og overbevisning. Der vil man vaske seg selv fri fra skyld og skyve skylden over på andre; Gjerne på et helt folk! Han som ble født av jomfru Maria ble pint under ham som vasket sine hender i fatet - og derav fulgte lidelsen. Det andre fat gir en renhet som er indifferent til andres lidelse - idet man i stedet for empati avler selvopptatthet. Men man tar feil; I stedet for hender rene av vann får man blod på hendene! Kirken har nevnt Pilatus' navn i snart to tusen år!

Så kaller Jesus oss ut i verden for å døpe og lære å holde! Holde fatet! Lære å vaske andres føtter - tjene Gud og vår neste etter hans forbilde. Vi er vasket rene. Hans lidelse og død skapte forsoning og ga oss nytt liv, ny mulighet og håp ved hans oppstandelse fra de døde. Akkurat som disiplene skuffet ham så kommer

vi til å gjøre det. Mange ganger og på mange måter kommer vi til å vaske hendene våre i Pilatus-fatet i stedet for å vaske andres føtter med det levende vannet fra Jesus-fatet.

Det er da det tredje fatet kommer inn i bildet. Påskedagsfatet! Dåpsfatet: Dåpens pakt der fotvaskingen skjedde med oss; I Johannes-evangeliet (som sagt helt først) er fotvaskingen en nøkkel til korset. Vi ble forent med Kristus i dåpen, døpt til hans død, reist opp med ham (Rom.6,1-11). Dåpsfatet inneholder dåpens vann. Her ved dåpsfatet kan vi vite hvem vi er; Skapt av Gud, tegnet med forsoningens tegn, merket som "syner vårt verd", for at "vi skal tilhøre den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus og tro på ham", vende tilbake til ham, bli rensset igjen og igjen. Ved denne pakt får vi ny begynnelse selv om våre føtter har ført oss på avstand til ham. Jesus vasket mer enn føtter da han vasket føtter - han vasket hele meg, hele deg. Jeg ble døpt en marsdag i 1958. Lenge siden nå, men hver gang jeg døper et barn eller er vitne til en dåp som skjer, så gir lyden gjenlyd; Den som er badet er helt ren. Nå vet vi det - og hvis vi gjør etter ham *priser han oss lykkelige!* (13,17) - Så er dette ikke bare Johannes-versjonen av dåpsbefalingen men også Johannes-versjonen av saligprisningene!

Gudstjenesten

Det finnes mange varianter og spennende muligheter for gudstjenester på skjærtorsdag, enten det er kl. 11 eller på kvelden. Utfordringen er noen ganger å unngå at symboler blir stående uformidlet. Det er en fare for det hvis man arrangerer en fotvasking for eksempel - Selv om den er et godt eksempel til etterfølgelse; I så fall synes jeg det bør skje i rammen av en preken. Det skal ikke erstatter nattverden for eksempel. Man kjenner budskapet på kroppen (sensasjon), og det bør følges opp av en tematisering av Jesu lidelse.

En enda bedre mulighet er å aktivt legge tilrette for dåp i gudstjenesten. Det er kanskje ikke tradisjonelt den store dagen for barnedåp - men hvis barnedåp holdes aktivt unna, så er det synd. I etterkant av at ett eller flere barn eller en voksen er døpt, så kan menigheten selv kjenne vannet ved kroppen - ikke ved at de vaskes på føttene, men idet de tegner korsets tegn med dåpsvannet som nettopp har vært det nye livets

kilde. For i dåpen kommer Jesus frelsesverk oss til gode - og det skjer dåpsfatet - med ordet og vannet. Når tid og rom oppheves, blir også dåpsvannet her og nå en fornyelse av dåpspakten i troens verden.

Salmer er en utfordring. Det var en frustrasjon at det var vanskelig å finne salmer med fotvaskingen som tema (jeg klarte det ikke). Kanskje Salme 1997, nr. 59 vers 3! Hint til den som vil dikte en ny salme! En vaskekte salme! Med gode fotnoter! Her er en salmeliste ut fra tanken om fotvasking som tolkningsnøkkel for Jesu lidelse og som samtidig oppsøker lov- sangs- og misjonsperspektivet.

064 Jeg vil prise min gjenløser
141 O Jesus som har elsket meg
143 Jesu disipler, la oss sammen minnes
Etter preken:
059 Dyraste Jesus, deg vil eg elska
(Dåp 667 Vi er døypte til å vera Kristi kross-
menn)
Nattverd: 062 För at du inte
Under nattverd: 139 Sion, pris din saliggjører
505 Kristus skal rå så vidt som sol

Med ønske om skjær og god torsdag!

KJELL A. SKARTSETERHAGEN
Sokneprest i Nittedal

Langfredag

21. mars 2008

Luk 22,39-23,46

Giles Fraser er sokneprest i Putney i Vest-London, en velstående forstad på sørsiden av Themsen. Han er en av engelsk kirkelivs skarpeste penner, en forfatter og predikant som iblant kan storme inn i dannede selskaper som en okse i en glassbutikk. I sin spalte i første nummer av Church Times i 2008 innleder han et generaloppgjør med den filosofiske tradisjonen i kirken. Det kan synes som et underlig prosjekt for en prest som også er filosof, og som inntil nylig foreleste i filosofi på Wadham college i Oxford. Han sier sterkt og profilert: Den kristne kirke må kvitte seg med Platon. Leser vi ham litt nøyere, er det ikke først og fremst Platon han vil til livs, men den en tankegang som går ut på at det kristne budskapet må bindes opp av et forsterkende og legitimerende stillas av fremmed tankegods.

I brede generaliseringer gjør han et oppgjør mot oldkirkens logos-teologer (eller filosofer) som bruker sin tids moderne filosofiske språk for å gjøre kristendommen gangbar blant dannede og velutdannede grekere og romere. Istedenfor guden som ble født i skur blant kyr, tilbes den evige logos som inkarneres. Istedenfor å peke på en henrettet mann på et kors, snakker teologer i hvite kapper om theodiceproblemet i møte med verdens lidelse.

Ved bruk av danned og sofistikert språk gjøres kristendommen spiselig blant tidens eliter. Til slutt kan kirken ende opp som en totalt likegyldig størrelse som kverner ut selvfølgeligheter og ikke utfordrer noen. En slik kirke er irrelevant i møte med livet og ubrukkelig i møte med døden.

Vi står overfor en velartikulert og stadig mer aggressiv ateisme i dag. Her i Storbritannia er det merkbart, og det vil nok merkes tydeligere etter hvert i Norge også. Det er ikke lenger plain sailing for en snill og myk statskirke-kristendom verken her eller der. Den kristne tros posisjoner angripes fra ulikt hold, og med stadig større energi. I møte med tidens nyhedendom, nytter det ikke med blodfattig filosofi. Når verden lider, må vi forkynde en korsfestet Kristus, en Gud som ikke nøyer seg med verbal støtte i form av teoretiske theodice-modeller. Noe annet er å gå inn i troens strid med begge hender bundet på ryggen.

Paulus hamrer dette anliggendet inn: "Da jeg kom til dere, søsken, var det ikke med fremragende talekunst eller visdom jeg forkynte Guds mysterium. For jeg hadde bestemt at jeg ikke ville vite av noe annet hos dere enn Jesus Kristus og ham korsfestet. Svak, redd og skjelvende opptrådte jeg hos dere. Jeg forkynte ikke mitt budskap med overtalende visdomsord, men med Ånd og kraft som bevis. For deres tro skulle ikke bygge på menneskelig visdom, men på Guds kraft.(1.Kor 2,1-5)

Langfredag handler om det ubegripelige mysteriet at han som ble født blant kuer og døde blant forbrytere, var, er og vil i alle evigheters evighet være Gud selv. Vi skal kompromissløst forkynde korsets skandalon, og på langfredag, mer enn noen dager, tåler korset med den døde Gud å stå alene.

Mange unnlater å preke på Langfredag, og lar teksten tale alene. Det kan på mange måter ha mye for seg. Når vi likevel våger oss opp på prekestolen på denne spesielle dagen i kirkens år og hver troendes liv, er det fordi korset som en gang sto midt i eksekusjonssolen i Jerusalem på langfredag i 2008 skal plantes synlig og tydelig, til tro og utfordring, ære og vanære i London og på Lista, på Lillestrøm og på Lillehammer.

Ingen forsoningsteorier lodder til bunns i korsmysteriet. Det er stadig like ubehagelig, upassende og usmakelig.

Vi lar en vesentlig større engelskmann enn Giles Fraser får siste ordet: Gilbert Keith Chesterton. Han sammenligner kristendommens kors med østlig religions sirkelunivers i boken "Orthodoxy" fra 1908:

"Buddhismen er sentripetal, mens kristendommen er sentrifugal: den bryter ut. Sirkelen er perfekt og uendelig i sin natur, men den er låst for evig i sin størrelse. Den kan aldri bli verken større eller mindre. Men korset, som har en kollisjon og en motsetning i hjertet, kan utvide sine fire armer uendelig uten å endre sin form. Fordi den har et paradoks i sentrum kan den vokse uten å endre seg. Sirkelen faller tilbake i seg selv og er bundet. Korset åpner sine armer til de fire vinder. Det er et veimerke for frie reisende."

TORBJØRN HOLT
Sjømansprest i London

Langfredag aften

9. mars 2008

Preiketekst: Luk 1, 46-55

Betraktning

"Nedtagelsen fra korset er et av den kristne kunstens aller største motiver. Hvorfor er det slik? Kanskje har kunstnerne i sin skapende prosess vært på leting etter et absolutt nullpunkt. Nedtagelsen av korset er et slikt nullpunkt i evangeliene. Nå er alt håp ute. Døden har tatt siste stikk. Samtidig finnes det en uendelig kjærlighet i dette motivet." Eivind Skeie i en betraktning i den vakre boken: Vann av klippen. E. Skeie/T. Grøstad. Nordisk kirkekunst 2007.

Det absolutte nullpunkt. Lenger ned kommer ingen. Under der er det som ikke er. Et ikke-sted, dypere dyp finnes ikke i all verdens fortvilelse og mørke. Dit kan ingen kan komme. "Og sier jeg: 'La mørket dekke meg og lyset omkring meg bli natt', så er ikke mørket for mørkt for deg,..." Salm 139,11f.

Fra retterstedet til gravhagen.

Sluttscenen i dagens tekst står i kontrast til den brutale soldatvirkeligheten foran. Stillheten avløser støyen, stille ærbødighet avløser brutal respektløshet, varsomme hender avløser knusendeammerslag. Vi er i den atmosfære som Arnold Eidslott fanger i sitt: Josef fra Arimateas klage:

Å løft Ham sakte /Løft Ham sakte ned.

Svøp Ham i det dyre lin/ Vær varsom løft Ham sakte

Hans dyre lemmer/ i vår hånd Hans dyre lemmer

(Etter Poetenes evangelium, De norske bokklubbene 1991)

Teksten

Teksten har to avsnitt: Epilogen til selve korsfestelsesescenen, 19,31-37 og gravleggingen, v 38-42.

Helgaften er altså ikke sabbatskvelden men forberedelsesdagen til den store høytiden. Her følges naturligvis Johannes-evangeliets kronologi og Jesus dør på 14. Nisan, dagen før den store påskehøytiden. Helgaften er fra torsdag kl 18 til sabbatens begynnelse, fredag kl 18.

Jødene ba derfor om at døden måtte fremskyndes, så alt kunne være fullført til sabbaten

inntrådte. Bestemmelsen om at den forbannede ikke måtte henge over natten, 5 Mos 21,22f, går ikke spesifikt på sabbaten, men på natten. Benknusingen skulle fremskynde døden, men fremstår jo også som utslag av ytterligere brutalitet og råskap.

Johannes-evangeliet reflekterer inn Skriftenes vitnesbyrd også her. Flere skriftord kan danne grunnlaget for henvisningen, men det er utvilsomt nærmest å tenke på 2 Mos 12,46 om at påskelammets bein ikke skulle brytes. Etter Johannes døde jo Jesus mens påskelammene til høytiden ble slaktet, og at han fikk dø med uknuste knokler, understreker denne sammenhengen.

Spydet som i stedet ble stukket i siden hans, skapte jo et sår som seinere ble identifikasjonsmerke på Jesu legeme, Joh 20,27f. Anførselen om at det strømmet ut blod og vann kan understreke at Jesu død var en virkelig død, noe som anføres som en normal foreteelse, men her legges det en dypere betydning i det. Noe som understrekes med den eksplisitte henvisning til øyevitnegrunnlaget, v 35. Evangeliet har jo ellers mye bruk av begge elementene, både blod og vann, men først i Første Johannes-brev anvendes denne sammenstillingen teologisk, 1 Joh 5,6ff.

I dette første avsnittet ryddes altså scenen for en gravlegging, og Jesus som en påskelamsparallel fremheves.

Selve gravleggingen har bare to aktører, Josef fra Arimatea og Nikodemus, foruten at Pilatus eksplisitt nevnes som den som gir dem rett til å ta seg av gravleggingen. Kvinnene som var til stede ved korsfestelsen, er nå utenfor fortellerens synsvidde, og fokuseres først ved oppstandelsen igjen.

Josef fra Arimatea er ikke tidligere nevnt i Johannes-evangeliet, men er knyttet til Jesu gravlegging i alle evangeliene. Nikodemus har tidligere kommet i det skjulte for å ta kontakt med Jesus, Joh 3, og våger seg frem med en forsiktig støtte for Jesus, 7,50.

Det er påfallende med disse to hemmelige Jesusstøtter her i Johannes-fortellingen. Men dette tolkes ikke ytterligere. Det er en forsiktig, skjult støtte, men det er jo en tydelig handling, og igjen er det en (uforsiktig) overflod av dyr salve som øses ut over Jesus, Joh 12,3ff.

Det understrekes at et er en ny og ubrukt grav, men dette utlegges heller ikke nærmere.

Kan det ligge et lite hint om at det i en situasjon og en dag tømt for håp, tas i bruk en ny rekke av graver... graver med håp?

Begravelsen skjer også i stillhet og besørages av to som stiger ut av halvmørket i kretsen omkring Jesus. Han ble ikke den salvede Messias de hadde håpet, men han døde som salvet.

Fra tekst til preken

Det hviler en egenartet atmosfære over teksten den kvelden.

Det er kontrastenes dag, slik det er antydning i betraktningen foran. Støy og stillhet. Brutalitet, grusomhet og råskap. Kjærlighet, vennskap og tømt håp.

Det er dødens definitive sjokk og faktum, og det er begravelens dumpe smerteopplevelse.

Kanskje er det en anledning for en enkel meditasjon over håpløshet. "Tab ikke motet du kjære, da er det viktigste tabt," heter det i en dansk sangstrofe. Vi lever i en verden der ufattelig mange mennesker er i den posisjon. De ser ikke, og har ikke, håp for morgendagen. Denne kvelden er vi på det stedet i menneskelivet og i vår tros historie. Hvis Kristus ikke har stått opp fra de døde, da er vår tro uten mening, 1 Kor 15,17. Hvis Kristus er i graven, hva har vi da?

-Vi har en stille takknemlighet over at historien har rommet et slikt liv. Og over at vi har blitt kjent med ham. En takknemlig minnestund.

-Vi har hans ord. Kloke, strenge, dype, håpefulle. Men de er bare ord. Og det er opp til oss å gjøre dem til virkelighet. Vi har en religion, men det er vår religiøsitet som må virkeliggjøre det vi tror.

-Vi har hans liv og eksempel. Men det er våre liv og vårt eksempel som skal gi det bærekraft og bevisytngde. Hvis vi svikter, mister håpet sitt fundament. Håpet om en ny og endret verden.

I betraktningen ovenfor gjengis uttrykket: Det absolutte nullpunkt. Det kan utløse en refleksjon. Egentlig er vel ikke hans død og gravlegging det siste nullpunkt. Det absolutte nullpunkt ligger på baksiden og undersiden. Der djevelens makt overvinnes. Der gjeldsbrevet nagles til korset og Satan mister sin makt. Der Gud selv forsoner seg med seg selv. Men nettopp derfor gir det absolutte nullpunkt håp som gjør ordet håpløshet ubrukkelig. Det

håpløse fins ikke lenger. Ingen kan falle så dypt at man faller dit Kristus ikke har vært. Det håpløse fins ikke. Heller ikke det bunnløse.

Den dristige kan kanskje forsøke å gjengi historien slik Nikodemus ville fortelle den eller Josef fra Arimatea.

Gudstjenesten

Denne gudstjenesten vil naturligvis bli forskjellig om det har vært en langfredagsgudstjeneste med lesning av hele lidelseshistorien før på dagen. Eller om dette er en egen langfredagskveldssamling som utfyller gudstjenestetilbudet. Men en egen kveldssamling kan i alle fall ligge nærmere tekstens atmosfære.

Et samspill med kantor og organist kan skape kontrastene i korsfestelsesscenens skarpe og brutale lydbilde og gravhagens halvmørke og stille verden. Arnold Eidslots dikt kan tilføre nye dimensjoner.

Et dristig grep kunne jo være å bruke liturgien for gravferd i vår kirke og arrangere Jesu begravelse i den rammen. Med minneord og jordfesting. "Vi er sammen her nå fordi Jesus, Josefs sønn fra Nasaret er død, - og vi skal følge vår venn til hans siste hvilested." Jeg har aldri prøvd, og det vil kanskje være vanskelig å fylle det med et reelt alvor. Samtidig kunne det knytte langfredag kveld den gang og nå sammen på en tankevekkende måte.

I alle fall kan en lete etter salmer også i salmeskattens avsnitt for forgjengelighet og død,

NOS 823, v 1 maler sinnsstemningen, likeså 826 v 1, også i S 97 sine katastrofesalmer kan det finnes elementer å bruke denne kvelden, der vi kjenner på vår avmakt.

Men naturligvis er langfredagssalmene våre uunnværlige. Et opplegg også for preken kan knyttes til Petter Dassalmen, Velsignet vær NOS 156, særlig v 1-3, kan synges sammen med tekstlesningen og en enkel betraktning knyttet til hver av tekstdelene. Uglands vakre melodi kan for anledningen gjerne synges langsomt og får ved det et nytt preg.

ØYSTEIN I. LARSEN

FRA BISPEDØMMERÅDENE OG KIRKEDEPARTEMENTET

TILSETTINGER

Borg bispedømme

Borg bispedømmeråd har i møte 17.12. 2007 foretatt følgende tilsetninger:

- Bjørn Tore Pettersen som sokneprest i Vestre Borge-syssel prosti med tjenestested Jeløy sokn
- Geir Braadlie som sokneprest i Østre Borge-syssel prosti med tjenestested Askim sokn
- Tor Martin Synnes som sokneprest i Nedre Romerike prosti med tjenestested Lørenskog sokn
- Hildigunn Bjartursdóttir Hauger som sokneprest i Nedre Romerike prosti med tjenestested Rælingen sokn

- Dag-Kjetil Hartberg som sokneprest i Follo prosti med tjenestested Frogn sokn
- Øivind Refvik som prosjektprest/prostiprest i Follo prosti

Vi har mottatt bekreftelse på at de tar imot stillingen.

Borg biskop har foretatt følgende tilsetting:

- Tore Schwartz Olsen som vikarprest i Østre Romerike prosti med tjenestested Auli sokn.
- Vi har mottatt bekreftelse på at han tar imot stillingen.*

Ledige stillinger i Nord-Hålogaland

Nord-Hålogaland bispedømmeråd trenger nye prester!

Stillingsutlysningene finnes på www.kirken.no/nord-haalogaland.

Uthysningstekster kan fås ved telefonbenvendelse til kontoret.

Det er også muligheter for vikariater.

Nord-Hålogaland bispedømmeråd, tlf 77 60 39 60.

E-post: nord-haalogaland.bdr@kirken.no.

LEDIGE STILLINGER

Tunsberg bispedømme

Ledig stilling som kapellan i Tønsberg domprosti med særskilt arbeidsområde / tjenestested Stokke sokn.

Innen Stokke kommune er det juridisk tre sokn, Stokke, Skjee og Arnadal. I inneværende menighetsrådperiode (2006-09) gjennomføres imidlertid et forsøk med nyorganisering av de tre sokn til et felles sokn - Stokke sokn - med felles menighetsråd/fellesråd. Forsøket skal evalueres ved utgangen av perioden, og det avgjøres da om forsøket skal videreføres som fast ordning eller tilbakeføres til tidligere ordning med tre sokn og tre menighetsråd.

Stokke kommune ligger sentralt i Vestfold mellom byene Tønsberg og Sandefjord og har ca. 10.000 innbyggere. Kommunen er i vekst, og det er en sammensatt befolkning. Stokke kommune har lang kyststripe, og er en blanding av landsbygd og småby.

Menigheten betjenes av sokneprest, kapellan, undervisningsleder, menighetspedagog, diakoniarbeider, kantor, kirkeverge, to kirkegårdsarbeidere, to kirketjenere og kontormedarbeider. Ungdomsarbeider lønnes på givertjeneste. I tillegg kommer stillinger som prest og musikkarbeider i det såkalte "Vearprosjektet" innenfor Stokke sokn knyttet opp til en særlig satsing rundt Vear arbeidskirke. Disse stillinger lønnes gjennom trosopp-læringsprosjektmidler, givertjeneste og midler fra bispedømmerådet.

Stokke kommune har fem kirker. Stokke kirke - en stor vakker langkirke i murstein fra 1886 med ca 550 sitteplasser - ligger sentralt i soknet. Kirkegård i tilknytning til kirken. Ved siden av kirken ligger et kapell som benyttes til mindre samlinger eller gravferder. Melsomvik kirke - et tidligere bedehus som ble ombygget og vigslet på 1960 tallet. Vear arbeidskirke - bygget i 1993 med plass til ca. 100 personer - ligger i boligområdet på Vear som grenser til Tønsberg. Staben der jobber på tvers av soknegrenser og kommunegrenser, men er administrativt tilknyttet Stokke. Skjee kirke - en vakker middelalderkirke av stein med ca 250 sitteplasser. Arnadal kirke - en hvit trekirke fra 1880 med ca 280 sitteplasser - nær grensen til Andebu.

Det er for tiden gudstjeneste annen hver søndag i alle kirkene bortsett fra Melsomvik der det er ca en gudstjeneste i måneden. Prestene alternerer mellom kirkene.

Menighetsrådet og staben har utviklet et strategi- og visjonsdokument som samles under visjonen: "En raus Gud - en romslig kirke!" Ut fra dette utarbeides det nå en virksomhetsplan for menighetsrådet for perioden 2008 - 2009. Planen har bl.a følgende hovedmål: Bredt gudstjenestetilbud - Stort mangfold i arbeid og aktiviteter - Nye møteplasser for alle.

Menighetslivet har generelt et høyt aktivitetsnivå både m.h.t. kirkelige handlinger og frivillig arbeid. For 2006 viser statistikken for hele kommunen 147 gudstjenester, 85 dåp, 79 konfirmanter, 23 vigslers og 81 gravferder. Det er til sammen 5 barnekor og et ten-sing kor, ungdomsklubb og 2 klubber for aldersgruppen 10-14 år.

Undervisningsleder har hovedansvar for konfirmentarbeidet, men prestene medvirker i undervisning og arrangementer. Det er ansatt egen menighetspedagog som arbeider med barn fra 0 år og oppover og som har et nært samarbeid med kommunens barnehager. Det er 6 barneskoler, 2 ungdomsskoler og 2 videregående skoler i kommunen. Samarbeidet mellom skole og kirke er godt.

Menigheten har 2 institusjoner som prestene har regelmessige tjenester på i samarbeid med diakoniarbeider og frivillige.

Staben legger stor vekt på stabsutvikling og godt teamarbeid. Det tilbys derfor et godt medarbeiderskap og spennende arbeidsutfordringer i et kreativt fellesskap. Soknepresten leder og koordinerer prestedtjenesten i tjenesteområdet.

Det ønskes en kapellan med gode kommunikasjons- og samarbeidsevner, som har initiativ og evne til gjennomføring og til å samarbeide i en storstab og storsoknssituasjon som i Stokke. Det søkes derfor etter en kapellan som kan:

- bidra aktivt til et variert gudstjenesteliv som inkluderer mennesker der de er
- ha et særlig fokus på barne- og familiearbeid
- formidle bibelkunnskap til mennesker i alle aldre

- samarbeide med frivillige medarbeidere, utvalg og folkevalgte i menighetene og andre lokale lag og organisasjoner

- være aktiv del av den kirkelige kontakt med kommunens barnehager, skoler og institusjoner

Tønsberg domprosti har siste år implementert ny tjenesteordning. Kapellanen har derfor prostiet som tjenestedistrikt. Arbeidet er imidlertid organisert slik at tidligere Stokke prestegjeld er omgjort til et eget tjenesteområde. Alle prester i prostiet gir et definert antall enkelttjenester pr. år utenfor eget tjenesteområde til domprostens disposisjon. Kapellanen deltar i beredskapsturnusen for prostiet.

Det er bolig med boplikt til stillingen. Huset som er fra rundt 1750 er den OVF-bolig som tradisjonelt benevnes som Stokke prestegård. Grunnflaten er på 250m² i to etasjer. Huset ligger sentrumsnært og ca. 200 meter fra hovedkirken som er Stokke kirke. Presteboligen er midtdelt med prestens bolig på den ene siden og en historisk del: "Borgstua" på den annen side. 1.etg: 3 stuer og kjøkken med vaskerom med WC. Det er kjeller under en del av huset. 2.etg: 7 soverom, loftsrom og 1 arbeids/aktivitetsrom og bad med WC. 3.etg: et stort uinnredet loft. Huset vil bli pusset opp, de fleste vinduene skiftet samt nytt kjøkken og bad. Varmepumpe blir satt inn. Det er stor hage til huset med dobbel garasje og stor vedbod.

For bruk av bolig svares husleie etter fradragregulativets bestemmelser.

Målformen i kommunen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tønsberg bispedømme gir sine medarbeidere tilbud om arbeidsveiledning (ABV).

Stillingen lønnes i stillingskode 0922 kapellan, lønsspenn 48-66 i Statens lønnsregulativ. Pensjonsinnskudd. Endelig lønnsfastsettelse ved egen prosedyre etter tilsetting.

Øvrige godtgjøringer, rettigheter og forpliktelser som til enhver tid gjelder for presteskapet.

Nærmere bestemmelser om tjenesteoppgaver for stillingen kan bli fastsatt av bispedømmerådet etter gjeldende prosedyre.

Søkeres navn vil normalt bli offentliggjort.

Anmodning om å få sitt navn unntatt offentlighet, må begrunnes. Samlivsform kan bli tillagt vekt.

Opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til sokneprest Michael Onsrud 33295086/90881364, domprost David Gjerp 95238006 evt. Tønsberg bispedømmekontor 33354300.

Tilsetting skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må rette seg etter

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og boligfradrag samt

- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og tjenestedistrikt.

Søknad m/ CV og relevante attester, vitnemål og referanser sendes Tønsberg bispedømmeråd, Postboks 1253 Trudvang, 3105 Tønsberg innen 29. febr. 2008.

Tunberg bispedømme

Ledig stilling som sokneprest i Hallingdal prosti, med særskild tenestestad Torpo sokn og Leveld sokn i Ål.

Vil du bli del av eit hyggeleg og velfungerande team, og få ein variert presteteneste?

I Ål finn du eit aktivt og omfattande kyrkjeleg og kulturelt liv, ein svært bra bustad, gode tilhøve for barnefamiljar, vidsyn og humor.

Ta ein tur til oss for å sjå, - heilt uforpliktande sjølsagt.

Ein dagstur - eller bli over i fjellkyrkja vår i Vats.

Ta gjerne med kjæresten/mannen/kona. VI SPANDERER!

Midt mellom Oslo og Bergen ligg Ål prestegjeld/kommune i øvre Hallingdal. Store delar av Skarheimen ligg innanfor prestegjeldet, og det er rikeleg høve til friluftsliv og rekreasjon. Prestegjeldet har tre sokn. Innbyggjartalet i Ål er 4700, og held seg stabilt med ei jamn fordeling av unge og eldre. Mange har hytte i Ål-fjella, og om sumaren og i vinterhalvåret aukar folketalet mykje. Ål har m.a. kraftproduksjon, trevarefabr., og hytteentreprenørfirma, skisenter og hytteturisme, samt godt utbygd helse- og sosialtenester, med m.a. Hallingdal Sjukestugu (med somatisk og psykiatrisk avd.) og base for luftambulansen. Elles er Ål ei aktiv landbrukskommune med tradisjonell gards- og stølsdrift. Kommunesenteret med administrasjon samt eit stort og aktivt kulturhus, ligg på Sundre (Ål sentrum). Bergensbanen er viktig for kommunikasjonen.

Teamet

To prestar gjer fast teneste i nabosokna Torpo, Leveld og Ål. Prosten som inntil vidare har sokneprestansvaret i Ål sokn, bur på Sundre, mens soknepresten bur på Torpo. Det er dessutan tilsett prostiprest i heil stilling med faste oppgåver i dei tre sokna. Det er tilsett kyrkjeverje, diakon, kantor og undervisningsprest i heile stillingar; sekretærar (70%/20%), organist (30%) ungdomsarbeidar (40%), samt tre kyrkjetenarar og ein reinhaldar. Det er òg tilsatt rådgjevar/prest (50 %) ved prestens kontor.

Dåpsopplæring

I Hallingdal prosti er det sett i gang ei brei dåpsopplæringsssatsing ved hjelp av statlege trusopplæringsmidlar. Det er tilsett eit dåpsopplæringsteam - ein menighetspedagog, ein kateket og to undervisningsprestar - alle med prostiets 11 sokn som tenestedistrikt. Teamet har base på Ål kyrkjekontor, men kvar av dei har eit særleg geografisk hovudansvar og arbeider difor og mykje i kvar sine sokn.

Tenestetilhøve

Dei tilsette har sær gode kontortilhøve i eige kontorbygg ved Ål kyrkje. Det er stabsmøte kvar veke, og det er ein open og triveleg kultur i staben. Kvar tredje veke samlast alle prestane i prostiet til eit sosialt og fagleg samvær.

Gudstenestene er delt likt mellom prestane. Ål kyrkje har 3-4 gudstenester i månaden, Leveld og Torpo annankvar sundag. Ordninga med faste tenesteveker fungerer godt. Soknepresten har kontortid tre dagar i veka, er medlem av Torpo sokneråd og Leveld sokneråd, og har som dei andre prestane, jamlege tenester på Ål helse- og sossialsenter. Soknepresten har hovudansvaret for konfirmantarbeidet, det koordinerande ansvaret for kyrkje/skule/barnehage-samarbeidet, og sit i kyrkja sitt ungdomsråd. Soknepresten deltek i beredskapsturnusen i prostiet. Tenester i prostiet ut over grensene for særskild tenestestad, regulerast i ein eigen arbeidsavtale. Det vil elles bli tatt omsyn til eigne evne og ynskjer, samt dei samla ressursane hjå presteskapat i prostiet, når ein fastset endeleg plan for stillinga.

Kyrkja og bygda

Det er eit mangfaldig gudstenesteliv og omfattande arbeid i kyrkjelydane. Eigne nemnder for dåpsopplæring, misjon, diakoni og kyrkjeblad arbeider trufast. Det er mykje godt kyrkjeleg arbeid for born og unge: KFUK-KFUM Speidarar, Ungdomsgruppa "Synzygus" (Normisjon), idrettsgruppe (KRIK), 3-årig prosjektarbeid "Aal tour America 2007" (100 tenåringar på tur i sommar), barneforeiningar (for NMS og Normisjon) og sundagsskuler. Det er bibelgrupper for vaksne og foreiningar for ytre og indre misjon. Tilhøvet mellom dei frivillige laga og kyrkja er godt. "Kirkens

Familievernkontor Hallingdal" på Sundre med 4 tilsette, er ein naturleg del av kyrkja si diakonale teneste. Elles står 'folkekyrkja' tradisjonelt sterkt i bygdene. Folk er positive til kyrkja si rolle i nærmiljøet og oppslutninga om kyrkjelege handlingar er stor.

Barnehagedekninga i kommunen er god. Det er 6 barneskular rundt i prestegjeldet. Ungdomsskule for heile kommunen og vidaregåande skule (allmenne og yrkesfaglege fag) ligg begge sentralt i Ål. Det er eit nært samarbeid mellom skule og kyrkje med m.a. eigne samarbeidsplanar med kvar skule. 4 km. frå Sundre ligg Ål folkehøgskule og kurs-senter for døve og senteret Døves video, og 4 km. frå Torpo sentrum ligg Lien Landbruks-skule.

Alle tre soknekyrkjene er frå 1880 og i god stand. Ål kyrkje er eit særmerkt bygg etter ombygginga i 1959 då det gamle stavkyrkje-inventaret med m.a. kopi av Ål-taket frå 1250 vart teke inn att. Her er eit 29 stemmers orgel frå 1906. I Torpo ligg den einaste attverande stavkyrkja i Hallingdal, tett attmed 'nykyrkja'. Vats fjellkyrkje vart vigsla i 1990. Nokre faste gudstenester er lagt dit, i tillegg til sportsandaktar i vinter- og sumarsesongen. Nystøls-kyrkja (eit bedehus på fjellet vigsla til guds-tenestleg bruk) har to gudstenester i året. Det er òg fleire bedehus og ei "friluftskyrkje", Sangevoll Naturkatedral.

Bustad, løn m.m.

Det er buplikt til stillinga i ein svært god kommunal prestebustad som ligg i eit bustad-felt 1 km. frå Torpo kyrkje, nær barnehage og skule, idrettsanlegg og badeplass i Halling-dalselva. Huset er bygd i 1972/1992, og vart seinast pussa opp i 2005. Hovudetasjen har 5 soverom (eit av dei er brukt som TV-stove), bad, bad/vaskerom, stort kjøkken og stove med peisomn; - i alt 140 m². Underetasjen på 100 m² inneheld kjellarstove/ kontor, bad, kjellarbod og inngangsparti til bustaden, samt garasje. Oppvarming med straum og ved. Det er veranda på framsida av huset med utgang frå både kjøkkenet og stova, og terrasse på baksida. Bilete av bustaden m.m. finn du på www.aal.kyrkja.no

Nynorsk er hovudmål i kommune og kyrkje. Søkjarane må oppgje om dei nyttar bae mål-

føre. Med unntak av liturgien, kan ein oftest nytte sitt eige målføre.

Stillinga blir løna i stillingskode 0930 - sokneprest, lønsspenn 51-68 i Statens løns-regulativ. Pensjonsinnskot. Endeleg løn vert fastsett ved tilsetjing etter eigen prosedyre. Andre godtgjersler, rettar og plikter som til ei kvar tid gjeld for presteskapet. Nærare føresegn om tenesteoppgåver for stillinga kan bli fastsett av bispedømmerådet etter gjel dande prosedyre.

Samlivsform kan bli vektlagt.

Tunsberg bispedøme gjer sine medarbeidarar tilbod om arbeidsveiledning (ABV).

Nærare opplysningar kan ein få hjå prost Øystein Magelssen 32086161 el. 99704117 eller Tunsberg bispedømmeråd, tlf.: 33 35 43 00.

Tilsetjinga skjer på dei vilkår som til ei kvar tid gjeld. Den som blir tilsett må rette seg etter a) endringar i lover, tariffavta ler, reglement m.m. her under spørsmål om tenestebustad og bustadfrådrag, samt b) avgjersler om tenes ta sine gjeremål og tenestedistrikt.

Søkjars namn vil normalt bli gjort offentleg. Ønskje om at namn ikkje skal gjerast kjent, må grunngjevast.

Søknad med CV, relevante attestar, vitnemål og referansar må sendast *innan 29. februar* til: Tunsberg bispedømmeråd, Postboks 1253 Trudvang, 3105 Tønsberg

Møre bispedøme

Sokneprest i Hen, Eid og Holm sokn i Indre Romsdal prosti.

Det er ledig stilling som sokneprest i Hen, Eid og Holm sokn i Indre Romsdal prosti. Stillinga har to sokn, Eid og Holm sokn og Hen sokn, som særskilt arbeidsområde, men presten skal og gjere teneste i eit samarbeidsområde som geografisk fell saman med Rauma kommune. Indre Romsdal prosti er tenestedistrikt.

Indre Romsdal prosti omfattar 15 sokn i kommunane Rauma, Nesset og Vestnes. Prostesetet er på Åndalsnes. Det er eit kyrkjeleg fellesråd i kvar kommune. Prostiet er delt inn tre samarbeidsområde for dei 6 prestane i prostiet.

Indre Romsdal prosti er prega av høge fjell og djupe fjordar. Næringsgrunnlaget er jord-/skogbruk, industri og reiseliv. I prostiet bur det 15.800 menneske som er medlemmer av eller høyrer til Den norske kyrkja. Av desse bur ca 6.800 i Rauma kommune.

Åndalsnes er kommunesenteret i Rauma med kommuneadministrasjon og legesenter. Kyrkjekontoret ligg også på Åndalsnes. Raumabana har endestasjon her med vidare buss til Molde og Ålesund. Dei største tettstadene elles er Isfjorden, Åfarnes og Måndalen.

”Vi skal bli verdens beste kommune for naturglade mennesker”- det er visjonen til kommunen, og den seier mykje om den stor-slagne naturen som gjev høve til rike naturopplevingar i fjellet og på sjøen for store og små. Her er mellom anna eit aktivt ”Barnas turlag” og den årlege ”Norsk Fjellfestival”. Det er 6 barneuskular, 3 ungdomsskular og ein vidaregåande skule i kommunen.

Barnehagetilbodet er godt med både kommunale og private barnehagar, og det er kommunal musikk- og kulturskule. Det er aktive idrettslag og rikt song- og musikkliv i Åndalsnes og bygdene rundt. Nytt kulturhus er teke i bruk i september 2007.

I samarbeidsområdet er det 7 sokn og 10 kyrkjer. Eid og Holm er eitt sokn og har kyrkje på Holm, i Eidsbygda og Rødven. (Rødven stavkyrkje vert brukt ved enkelte høve). Hen sokn (Isfjorden) har Hen kyrkje. Elles er det Grytten sokn (Åndalsnes) med Grytten kyrkje, Kors sokn med Kors kyrkje, Øverdalen sokn med Øverdalen kyrkje, Voll sokn med Voll kyrkje og

Innfjorden bedehuskapell og Vågstranda sokn med Vågstranda kyrkje. I Eid og Holm sokn bur det 917 som er medlemmer av eller høyrer til i Den norske kyrkja; i Hen er talet 1657.

Det er tre prestar som gjer teneste i samarbeidsområdet. Den eine presten er også prost i Indre Romsdal prosti. Soknepresten har kontor ved kyrkjekontoret på Åndalsnes. Elles er det kyrkjevevjer/dagleig leiar i heil stilling ved kontoret, diakon i heil stilling, organistar i 1,5 stilling og kontorsekretær i 80 %. Soknepresten i Voll og Vågstranda har kontor i Måndalen.

Soknepresten har for tida sete i Eid og Holm sokneråde og Hen sokneråd. Dei to andre prestane har for tida sete i dei andre fem sokneråda. Alle dei tre prestane gjer teneste i heile samarbeidsområdet, og gudstenester og kyrkjelege handlingar blir organiserte etter oppsett arbeidsplan. Det vil så langt råd bli teke omsyn til kompetanse, erfaring og interesser i fordelinga av oppgåvene mellom prestane. Det er utarbeidd dåpsopplæringsplan i alle kyrkje-lydane, og i tida framover ønskjer ein særleg å setje arbeidet mellom born og unge i fokus. Stillinga er tillegg eit særleg ansvar for konfir-mantundervisninga i heile samarbeidsområdet, og dette vil bli teke omsyn til i arbeidsfordelinga mellom prestane.

Presten skal i tråd med ”Tjenesteordning for menighetsprester” forvalte Ord og sakrament slik at kristen tru og kristent liv vert fremja i kyrkjelydane. I tillegg til vanlege gudstenester, kyrkjelege handlingar, dåps- og konfirmasjonsopplæring, sjelesorg m.m., tek presten del i jamlege andaktar og nattverd-gudstenester ved sjuke- og aldersheimane i samarbeidsområdet.

Vi søker etter ein prest med evne til å utøve pastoral leiarskap og til å samarbeide kollegialt og tverrfagleg, og som er viljug til å gå inn i samarbeid med sokneråda om deira planar og visjonar. Vi ønskjer også ein prest med syn for å setje av tid til eiga fornying både fagleg og menneskeleg.

I samarbeidsområdet er det mykje frivillig arbeid for indre- og ytremisjon. På Åndalsnes arbeider Frelsesarméen og eit pinsesamfunn. Andre kristne trussamfunn er ikkje fast etablerte. Målforma i sokna er delt: Grytten, Hen, Kors og Øverdalen nyttar bokmål, elles er det nynorsk.

Til stillinga høyrer tenestebustad eigd av Opplysningsvesenets Fond. Det er ein moderne einestubustad med sokkel. Bustaden ligg i byggjefelt i Isfjorden sentrum med gangavstand til kyrkje, skule, barnehage og butikk. Huset har høg standard og er på ca 270 m². I hovudetasjen ligg stor stove, kjøkken, vaske-rom, bu, wc, bad, 3 soverom og badstove med dusj. I sokkelen er det ein hybel med stor stove, dusj/wc og soverom, buer og enkel garasje. På hovudplanet er det balkong med utsikt mot flotte Romsdalsfjell. Eigedomen er på ca 1800 m² med noko grøntareal/plen. Den som vert tilsett, må finne seg i avgjerder om leige og bruk, eventuelt også flytting av bustad.

Møre bispedømme legg vekt på å tilby arbeidsvegleiing (ABV). Vi har bruk for fleire utdanna vegleiarar.

Dei formelle kvalifikasjonskrava for tilsetjing som kyrkjelydsprest er å finne i "Forskrift om tilsetjing av menighetsprest". Opplysningar om samlivsform vil kunne bli innhenta og vektlagde ved tilsetjing. Søkjarar som ikkje er ordinerte, vert bedne om å gjere greie for tilhøvet til programmet "Veien til prestetjeneste" (VTP). Ordinasjon føreset normalt fullført VTP.

Då det er få kvinnelege prestar i bispedømmet, vert kvinner særskilt oppmoda til å søkje.

Stillinga vert løna etter hovudtariffavtalen i staten, stillingskode 0930 Sokneprest, lønstrinn 51-68. Innskot i Statens Pensjonskasse. Godtgjersler og tilskot etter dei vilkår som til kvar tid er fastsette. Den som vert tilsett, må rette seg etter endringar i lover, tariffavtalar, særavtalar, reglement m.v. og andre avgjerder som kan ha verknad på gjeremåla i tenesta. Bustaden er tenestebustad etter husleigelova § 11-3. Dette gir leigaren færre rettar enn ved leige av annan bustad.

Nærare opplysningar om stillinga kan ein få hos prosten i Indre Romsdal, tlf 908 29 737, eller Grytten kyrkjekontor 71 22 74 70.

For meir utførlig informasjon om Rauma kommune, sjå www.rauma.kommune.no.

Søknad med CV, namn på minst to referansepersonar og rettkjende kopiar av vitnemål og attestar må vere sende til Møre bispedømmeråd, Julsundvegen 13, 6412 Molde, innan 15. februar 2008.

Møre bispedømme

Det er ledig stilling som sokneprest i Kristiansund sokn i Ytre Nordmøre prosti.

Stillinga har Kristiansund sokn som særskilt arbeidsområde, men presten gjør tjeneste i et samarbeidsområde som omfatter hele Kristiansund kommune. Ytre Nordmøre prosti er tjenestedistrikt.

Ytre Nordmøre prosti omfatter kommunene Kristiansund, Averøy, Eide, Aure og Smøla med til sammen 13 sokn og ca 40.200 medlemmer i Den norske kirke. Det er 11 prestestillinger i prostiet fordelt på tre samarbeidsområder. Kristiansund sokn utgjør sammen med Nordlandet og Frei sokn ett av disse samarbeidsområdene. Det er 5 prestestillinger i samarbeidsområdet.

Kristiansund preges av stor optimisme innenfor næringsliv og handel. Noe av grunnen er den store oljeaktiviteten som skjer i tilknytning til virksomheten i Nordsjøen. Kristiansund er baseby. Byen er også kjent som operaby med egen operaadministrasjon og "opera-uker". Det er jevn, stor aktivitet her hele året. også mange andre festivaler på kulturens område er knyttet til byen. "Nordic Light" er en fotofestival, "Tahitifestivalen" hører også byen og distriktet til, "Kristiansund Kirke Kunst Kulturfestival" er en annen festival som menighetene har et stort ansvar i forhold til. Det er et rikt kulturliv med kulturskole, flere dansestudio, ballett, mange kor og et aktivt musikk-liv. Byen har også et aktivt idrettsmiljø. Byen har "badeland", Det ligger godt til rette for friluftsliv både til lands og vanns.

Kristiansund har flere barneskoler og ungdomsskoler i tillegg til to store videregående skoler og noe høyskoleutdanning.

Kristiansund ligger ut mot havet i nordvest med gode kommunikasjoner sjøveien. Byen har egen flyplass og fastlandsforbindelse med bil, både via "Krifast" og etter hvert "Atlanterhavstunnelen" som er under bygging. Byens sentrum ligger på tre øyer bestående av fire såkalte "land". Kirkelandet, Nordlandet, Innlandet og Gomalandet. Kirkelandet er sentrum i byen.

På Kirkelandet ligger Kirkelandet kirke hvor soknepresten har sitt arbeidssted. Kristiansund menighet omfatter øyene Kirkelandet, Innlandet og Gomalandet. Det er ca 10.300 med-

lemmer i Kristiansund menighet. Øya Grip, ca. 10 nautiske mil ut i havet nord for byen, er også en del av Kristiansund menighet. Der er det en egen stavkirke fra omkring 1470. Det holdes gudstjenester der om sommeren. Kirken blir også brukt til verier.

Det er aktivt bedehusarbeid i byen. Indremisjonsforbundet og Misjonssambandet har egne bedehus, der det er søndagsmøter og noe barnarbeid.

Kommunene Kristiansund og Frei ble slått sammen 01.01.08. Nordlandet og Frei, som også er en del av samarbeidsområdet, har egne kirker og kirkelig betjening knyttet til soknene. Soknene har henholdsvis 5.000 og 4.900 medlemmer.

Kirkelandet kirke sto ferdig i 1964 og er en arbeidskirke av den mer "gamle" sorten. Innvendig arkitektur gjør den godt egnet til konserter og forestillinger, noe den ofte blir brukt til. Det er over 600 sitteplasser i kirken.

Soknepresten i Kristiansund har kontor og stabsfellesskap med de andre tilsatte i Kristiansund menighet. Det er stillinger som undervisningsleder, diakonileder, kantor, musiker, kirketjener, ungdomskontakt og sekretær i tillegg til sokneprest og kapellan. Prosten i Ytre Nordmøre gjør også menighetspresttjeneste i Kristiansund menighet. Staben har møter en gang pr. uke og det er planmøter hver fjortende dag. Det er fagmøter tilknyttet stabarbeidet.

Menighetsrådet er aktivt. Det er flere komiteer og utvalg knyttet til menighetsrådets arbeid og soknepresten forventes å være med i noe av dette. Menigheten har mange frivillige medarbeidere som gjør det mulig å gjennomføre allsidig aktivitet. Baser, julesalg og loppemarked engasjerer mange og er viktige kilder for å finansiere menighetens virksomhet

Hovedansvaret for undervisningen ligger til undervisningsleder, men det forventes at soknepresten er en aktiv medarbeider. Menigheten har et eget program for dåpsopplæring og ca 75-85 % av årskullet deltar i konfirmasjonsforberedelsene.

Det drives også et omfattende diakonalt arbeid og menighetspleien er aktiv. Det er flere arenaer for eldre treff både i kirken og på institusjoner. Det drives også et aktivt sorgarbeid i samarbeid med andre. Menigheten har engasjert seg i ungdomsmiljøet i byen. Mange

av elevene på de videregående skolene kommer fra andre kommuner på Nordmøre og bor på hybel. Menigheten har ansatt en "ungdomskontakt" i halv stilling som skal arbeide for å forebygge rus blant ungdommene. Menigheten har flere kor.

Det har i flere år vært arbeidet spesielt med familie gudstjenestene. Det arbeides nå etter en mal for familie gudstjenester som kontinuerlig evalueres i staben og med medarbeidere.

Det er turnusordning mellom prestene når det gjelder tjenesteuker for begravelser/kremasjoner.

Kristiansund menighet er lett å betjene kommunikasjonsmessig. Hele soknet kan nås på ca 10 min. med bil. Det er kort avstand til andre kirker i samarbeidsområdet. Det er to kapeller i menigheten. Det ene er tilknyttet krematorium.

Til stillingen hører boplikt i kommunal tjenestebolig på ca. 125 m² grunnflate på plan. Den ligger på Innlandet og er en frittliggende enebolig med garasje. I underetasjen er det to soverom, bad, kjellerstue, vaskerom, boder og ganger. I hovedetasjen er det tre soverom, stue, kjøkken, bad og ganger.

Presten skal i tråd med "Tjenesteordning for menighetsprester" forvalte ord og sakrament slik at kristen tro og kristent liv blir fremmet i menigheten. Gudstjenester, kirkelige handlinger, dåps- og konfirmantopplæring, sjelesorg og institusjonsandakter er sentrale elementer. I tillegg kommer annet menighetsbyggende arbeid i samråd med menighetsrådet.

Kristiansund menighet har i sitt målprogram vedtatt å satse på ungdomsarbeid. Soknepresten er en aktiv medspiller i dette. Soknepresten arbeider tverrfaglig både innad i stab og utad til organisasjoner, kommune og frivillige lag. Menigheten ønsker en sokneprest som er bærer av kreativitet og visjoner for arbeidet.

Vi søker etter en prest med evne til å utøve pastoralt lederskap og til å samarbeide kollegialt og tverrfaglig, og som er villig til å gå inn i samarbeid med menighetsrådet om planer og visjoner. Vi ønsker også en prest som har sans for å sette av tid til egen fornying både faglig og menneskelig.

Målformen er bokmål i kommune og kirke. Enkelte menigheter innen tjenestedistriktet

bruker nynorsk. Søkere må opplyse om de kan bruke begge målformer.

Møre bispedømme legger vekt på å tilby gode muligheter for kompetanseutvikling og gi arbeidsveiledning (ABV) og andre former for veiledning.

Det er få kvinnelige prester i bispedømmet og vi oppfordrer derfor spesielt kvinner til å søke.

De formelle kvalifikasjonskravene for tilsetting er å finne i "Forskrift om tilsetting av menighetsprest". Opplysninger om samlivsform vil kunne bli innhentet og tillagt vekt ved tilsetting. Søkere som ikke er ordinerte, blir bedt om å redegjøre for forholdet til programmet "Veien til prestedtjeneste" (VTP), som er en forutsetning for ordinasjon.

Stillingen blir lønnet etter hovedtariffavtalen i staten, stillingskode 0930 Sokneprest, lønns-trinn 51 - 68. Innskudd i Statens pensjonskasse. Godtgjørelser og tilskudd etter de vilkår som til enhver tid er fastsatt. Den som blir tilsatt, må rette seg etter endringer i lover, tariffavtaler, særavtaler, reglement m.v. og andre avgjørelser som kan få virkning på utøvelsen av tjenesten. Boligen er tjenestebolig etter Husleieloven § 11-3. Dette gir leieren færre rettigheter enn ved leie av annen bolig.

Nærmere opplysninger om stillingen kan du få fra prosten i Ytre Nordmøre prosti, tlf 71566120. For mer utførlig informasjon om kirker og menigheter, se www.kristiansund.kirken.no, og om kommunen, se www.kristiansund.kommune.no

Søknad med CV, navn på minst to referansepersoner og attesterte koper av vitnemål og attester må være sendt til Møre bispedømmeråd, Julsundvegen 13, 6412 Molde innen 15. februar 2008.

Sør-Hålogaland bispedømme

Sokneprest i Vesterålen prosti med særskilt tjenestested Øksnes sokn.

Visjon

Gudstjenestene er viktigst i menighetens liv. Spesielt viktig er det å involvere enda flere til aktiv deltagelse i gudstjenesten. Øksnes er en menighet preget av en god blanding nordnorsk folkekirkelighet og en tydelig bedehuskultur. For folk i soknet er kirka og presten betydningfull ved høytid og sorg.

Prestens oppgaver

Et normalt arbeidsår har omtrent 90 gudstjenester med rundt sju tusen besøkende på gudstjenestene. Ca 60 døpte, et femtitalls konfirmanter, 10-15 vigslar og 40-50 begravelser. Og ved kommunens to sykehjem holdes det andakter annen hver uke.

Fakta om menigheten

De siste årene har stabssamarbeid i tilknytning til gudstjenesten blitt videreutviklet, hvor menighetsrådet og menigheten sammen bidrar inn i gudstjenestearbeidet.

Øksnes menighet betjenes av sokneprest (100%), kapellan (100%), kirkeverge (100%), kontorsekretær (50%), 2 organister (80% + 40%), 3 kirketjenere i deltidstillinger, hvorav to også har deltidstillinger som kirkegårdsarbeidere/vedlikehold. Katekestillingen og kapellanstillingen er for tiden vakant. I Myre kirke har hele staben kontorer og gode forsamlingsrom. Det er ukentlige stabsmøter.

Menigheten har et godt fungerende musikk-liv med Alsvåg barnegospel, barnesanggruppe i Myre kirke, mannskoret Viktoriakoret, Øksnes Gospelkor, og et godt samarbeid med trekkspillklubben to andre lokale kor. Myre kirke blir ofte benyttet til konserter på grunn av sin gode akustikk.

Hovedtyngden av menighetens arbeid for barn og unge ligger i relasjonen mellom kirken og skolene og mellom kirken og barnehagene, og med et godt innhold i opplegget for konfir-mantene.

Menigheten har også en liten KFUK-speider-gruppe, barneklubben Nikos, Alsvåg barnegospel og sanggruppa i Myre kirke. Som base for ungdomsarbeidet har menigheten også et

eldre bedehus i Myre sentrum.

Skolene er positive til samarbeid med kirken. Bibelutdelingen i 5. klasse med påfølgende undervisningstimer i skoletiden er godt innarbeidet. Det er også julegudstjenestene.

For barnehagene er jule- og påskevandringer i kirken godt innarbeidet og populære.

I 2006 arrangerte man for første gang Ungdomsnatta for konfirmanter i prostiet sammen med medkonfirmanter fra nabo-prostiene. Her deltok ca 500 ungdommer. Arrangementet er ment å være et fast tilbud til konfirmanter i regionen. Ungdomsnatta holdes i Øksneshallen og er ei natt med turneringer, gudstjeneste og konserter. Menighetsrådet i Øksnes har ansvaret for arrangementet sammen med prosten i Vesterålen.

Det er to bibelgrupper i menigheten. I Myre kirke holder det også til en misjonsforening knyttet til NMS og en kirkeforening. I dag drives det noe møtevirksomhet på to av bedehusene i kommunen. Disse foreningene er tilsluttet Normisjon. Menigheten er med på å finansiere et misjonsprosjekt på Madagaskar.

Fakta om kommunen

I Øksnes sokn er det 4.600 innbyggere som bor i et naturskjønt område ut mot havet og har fiske som hovednæringsvei. Myre er kommunens sentrum med 2.500 innbyggere.

I Øksnes kan du oppleve fiske av sei og torsk, speilblankt hav, midnattssol, feiende høststormer, stjerneklare vinternetter, flammende nordlys og vinterstormer som bokstavelig talt tar pusten fra deg! Her er fjell, myrer, fiskevann, øyer og hvite sandstrender. Øksnes er et storartet sted for flotte naturopplevelser!

Øksnes kommune (www.oksnes.kommune.no) er en kommune med en ung befolkning.

Fakta om stillingen

Tjenestebolig med boplikt ligger på Myre. Den ble bygget i 1964.

Underetasjen inneholder egen inngang, toalett, to soverom, saferom, liten stue, vaske-rom og tre boder. En innvendig trapp fører opp til hovedetasjen som inneholder stue med spisestue, kjøkken, separat bad og wc, og fire soverom. Etasjen har egen hovedinngang,

samt baddør fra kjøkkenet. Hovedoppvarmingen er strøm. Til boligen hører en separat dobbeltgarasje. Den som blir tilsatt må akseptere de bestemmelser som blir truffet om leie og bruk, evt. også flytting av bosted. Det vil bli gjennomført noe oppussing av boligen før innflytting.

Det vektlegges personlig egnethet til stillingen. Målform i kirke og skole er bokmål.

Kvinner oppfordres til å søke.

Som et rekrutteringstiltak har Sør-Hålogaland bispedømmeråd besluttet å lyse ut soknepreststillinger med en begynnerlønn i ltr. 54. Stillingen lønnes etter Statens regulativ, stillingskode 0930 i lønnstrinn 51-68. I tillegg kommer særlige regulativmessige godtgjøringer. Skyssgodtgjørelse utbetales etter Statens regulativ. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse. For bruken av tjenestebolig svares fradragregulativets bestemmelser. Den som tilsettes har seks måneders prøvetid.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prost Olav Holten i Vesterålen på tlf. 76 16 40 30, eller til Sør-Hålogaland bispedømmekontor på tlf. 75 54 85 50.

Søknad med CV, referanser, bekreftede vitnemål og attester sendes Sør-Hålogaland bispedømmeråd, Tolder Holmers vei 11, 8003 Bodø innen 15.02.08.

Se også utlysning på kirken.no/sor-haalogaland og på nav.no.

Sør-Hålogaland bispedømme

Sokneprest i Vesterålen prosti med særskilt tjenestested Ytre Eidsfjord.

Det er ledig fast stilling i 100% som sokneprest i Vesterålen prosti med Ytre Eidsfjord sokn som særlig tjenestested, og med nærliggende tjenesteområde i Hadsel og Melbu sokn.

Soknene faller sammen med Hadsel kommune, som består av den sørlige del av øyriket Vesterålen. Kommunen strekker seg over fire øyer; deler av Langøya, Hinnøya, Austvågøya og hele Hadseløya. I sør grenser den til Lofoten. Landskapet er naturskjønt og vakkert, blidt og innbydende. Dette flotte øyriket byr på mange naturopplevelser, sommer som vinter, nesten uansett hvilke behov en måtte ha. Mennesker med interesse for friluftsliv, jakt og fiske vil finne store muligheter her. I kommunen er det et rikt kulturliv, bl.a. knyttet til virksomheten ved Hurtigrutens Hus på Stokmarknes og Nordland Akademi på Melbu. Her er også et rikt kor- og musikkmiljø. Stokmarknes og Melbu har videregående skole. Vesterålen Høyskolesenter ligger på Stokmarknes. Kommunen har full barnehagedekning.

Her er to tettsteder, Stokmarknes og Melbu. For øvrig er det spredt bosetning. Kommunikasjonene er gode, og de aller fleste steder kan nåes med bil og ferge. Skysstbåt brukes bare unntaksvis. Det er gode forbindelser til og fra Hadsel med buss, fly og daglige hurtigruteanløp. Stokmarknes lufthavn ligger ca. 5 km fra Stokmarknes sentrum.

Hadsel har ca. 8.000 innbyggere. Her er tre sokn:

Hadsel sokn (4.300 innbyggere) har tre kirker: Hadsel kirke, Innlandet kirke og Stokmarknes menighetshus der kirkesalen er innviet til kirkelig bruk.

Melbu sokn (2.500 innbyggere) har to kirker: Melbu kirke og Sand kirke.

Ytre Eidsfjord sokn (1.200 innbyggere) har Grønning kirke.

Fra Stokmarknes er det 6 km til Hadsel kirke på Hadseløya, 15 km til Melbu kirke på Hadseløya, 24 km til Grønning kirke på Langøya, 35 km samt 25 min. ferge til Sand kirke på Aust-Vågøya og 80 km til Innlandet kirke, Hennes på Hinnøya.

Hadsel kirke har gudstjenester de fleste søn- og helligdager. Melbu og Grønning kirker har gudstjeneste annenhver søndag. De øvrige kirkene har ca.10 gudstjenester årlig. Noen få gudstjenester legges utenom kirkehusene.

Ved Nordlandssykehuset Vesterålen er det en 20% stilling som sykehusprest. Den er for tiden ubesatt og betjenes midlertidig av soknediakonen. Det er sykehjem på Stokmarknes og Melbu og eldresentre på Melbu og Hennes. Prestene betjener disse institusjonene.

Det er store ungdomskull i kommunen, både fastboende og ungdommer under utdanning. Det ligger derfor store utfordringer i ungdoms- og konfirmantarbeidet. En ønsker derfor en prest som har interesse for ungdoms- og konfirmantarbeid, og som ønsker å ha hovedtyngden av sitt arbeid på dette området.

Soknepresten har sete i Ytre Eidsfjord menighetsråd.

Hadsel kirkekontor har lokaler i Hadsel Rådhus, Stokmarknes, med kontorer for samtlige ansatte. Soknene betjenes av tre prester, hvorav den ene er prost. Ny tjenesteordning er innført. Prosten har en vesentlig del av sin tjeneste i prostiet. Det er kirkeverge i 100%, soknediakon i 80% og kontorfullmektig i 50%.

Det er knyttet boplikt til stillingen. Boligen er på drøye 200 m² og ligger fint til i barnevennlig strøk i utkanten av Stokmarknes sentrum med en flott utsikt over fjorden. 1.etg. inneholder romslig hjørnestue med peis, hagestue, 1 soverom, kjøkken, bad med boblebad, vaskerom og stor entre/gang. I 2.etg. er det 4 soverom, bad med badstue og eget rom med romslige garderobeskap. Det er loft med god lagerplass. Til boligen er det dobbel garasje. Den som blir tilsatt må finne seg i de bestemmelser som blir truffet om leie og bruk, evt. også flytting av bosted.

Bokmål brukes i kirke og skole. Søkere må opplyse om de kan nytte begge målformer.

Den som tilsettes må oppfylle kravene i Tjenesteordninger for menighetsprester §3.

Vi vil vektlegge personlig egnethet til stillingen.

Kvinner oppfordres til å søke.

Som et rekrutteringstiltak har Sør-Hålogaland bispedømmeråd besluttet å lyse ut soknepreststillinger med en begynnerlønn i ltr. 54. Stillingen lønnes etter Statens regulativ og er

plassert i lønnskode 0930 sokneprest i ltr. 54-68. I tillegg kommer særlige regulativmessige godtgjøringer. Skyssgodtgjørelse utbetales etter Statens regulativ. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse. Det er 6 måneders prøvetid.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prosten i Vesterålen på tlf. 76 16 40 30, eller ved å ringe Sør-Hålogaland bispedømmekontor på tlf. 75 54 85 50.

Søknad med CV, referanser, bekreftede vitnemål og attester sendes Sør-Hålogaland Bispedømmeråd, Tolder Holmers vei 11, 8003 Bodø innen 15.02.08.

Se også utlysning på www.kirken.no/sor-haalogaland og på nav.no

Sør-Hålogaland bispedømme

4 års vikariat: Sokneprest i Ofoten prosti med særskilt tjenestested Hamarøy sokn

Egenskaper

- aktiv og allsidig prest som evner å se stort på de mulighetene og utfordringene som finnes i en folkekirkelig sammenheng som vår.
- vilje og evne til å arbeide i team med de øvrige ansatte i staben vil bli tillagt stor betydning.

Menighetens arbeid

I Hamarøy er det utarbeidet dåpsopplæringsplan med mange gode og velfungerende fase-tiltak.

Barnehage- og skole-/kirkesamarbeidet anses som svært godt. Også her er det gjennom lang tid innarbeidet flere gode tiltak.

Etter avtale med kommunen foregår konfirmantundervisningen fortsatt i skolens tid, med bl.a. 5 heldagssamlinger. De siste årene har oppslutningen om konfirmantarbeidet vært tilnærmet 100 %.

Ten Sing har ukentlige øvelser i kirka med aktiviteter som sang, band, drama, dans, lek.

Oppslutningen har vært stabil og god med mellom 40 og 55 deltakere.

Hamarøynatta er et årlig ungdomsarrangement for konfirmanter og Ten Sing grupper i samarbeid med Nordland KFUK-KFUM. Arrangementet samler bortimot 700 deltakere fra store deler av Nordland. Arrangementet gjennomføres som et stort dugnadsprosjekt med betydelig praktisk innsats fra bl.a. konfirmantforeldre og andre i lokalmiljøet.

Prest og organist besøker Hamarøy sykeheim annen hver onsdag til andakt og gudstjenester.

Menighetsrådene i Hamarøy og Sagfjord har forpliktende SMM-avtaler med Det norske misjonsselskap og Normisjon.

Fakta om menigheten

Kirken i Hamarøy har en aktiv og kreativ stab, som jobber tverrfaglig i et positivt samarbeidsklima. Fellesrådet har for tiden tilsatt kirkeverge (100 %), 2 kirketjenere/kirkegårdsarbeidere (150 %), kontorfullmektig (50 %), kateket (50 %) og kirkemusiker (60 %). I tillegg er Hamarøy prosjektmenighet innenfor den nasjonale trosopplæringsreformen (fase 16-18 år) og har prosjektleder ansatt i 80 % stilling. Ungdomsarbeid er et viktig satsningsområde for våre menigheter. Hamarøy og Sagfjord sokn betjenes av ett menighetsråd og er geografisk identisk med Hamarøy kommune (www.hamaroy.kommune.no).

Informasjon om menigheten vår finnes også på våre nettsider www.hamaroy.kirken.no.

Fakta om kommunen

Det er ledig vikariat som sokneprest i Ofoten prosti med Hamarøy og Sagfjord sokn tjenestested og Ofoten prosti som tjenestedistrikt. Vikariatet er ledig i fire år, mens vår nåværende sokneprest er valgt som ordfører.

I Hamarøy og Sagfjord sokn er det pr dd 1.750 innbyggere fordelt på ca. 1500 i Hamarøy og 300 i Sagfjord. Hamarøy er midt i Knut Hamsuns Rike, ofte omtalt som Æventyrlandet, der Nordland er som vakrest. I Hamarøy finnes rike muligheter til friluftsliv og et spennende, variert og aktivt kultur- og idrettsliv.

Kommunesenter er Oppedid, et av fire/fem tettsteder i kommunen. I kommunesentret

ligger Knut Hamsun videregående skole. Kirkekontoret ligger i et nytt og moderne kontorbygg like ved Hamarøy kirke. Alle kirkens ansatte unntatt kirketjeneren for Sagfjord sokn har felles arbeidsplass. I Hamarøy finnes til sammen tre kirker med kirkegårder. Hamarøy kirke er en arbeidskirke bygd i 1974. Tømmernes og Sagfjord kirker ligger i Sagfjord sokn ca. 5 mil fra kommunesenteret. I Sagfjord sokn avholdes det gudstjeneste en gang i måneden. I 2006 hadde vi 14 dåp, 7 vielser, 20 konfirmanter og 31 begravelser totalt for begge sokn.

Fakta om stillingen

Soknepresten må disponere egen bil. Hovedarbeidsområde vil være Sagfjord og Hamarøy menigheter. Menighetskontoret vil være behjelpelig med anskaffelse av bolig. Målform i kirke og skole er bokmål.

Stillingen lønnes etter Statens regulativ og er plassert i stillingskode 0930 i lønnstrinn 51-68. Som et rekrutteringstiltak har Sør-Hålogaland bispedømmeråd besluttet å lyse ut soknepreststillinger med en begynnerlønn i ltr. 54. I tillegg kommer særlige regulativmessige godtgjøringer. Skyssgodtgjørelse utbetales etter Statens regulativ. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse. Personlig egnethet til stillingen vil bli vektlagt. Den som tilsettes har seks måneders prøvetid.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prost Ingvar Hindenes på tlf. 76 96 58 40/1, mobiltlf. 977 75 344, eller til Sør-Hålogaland bispedømmekontor på tlf. 75 54 85 50.

Søknad med CV, referanser, bekreftede vitnemål og attester sendes Sør-Hålogaland bispedømmeråd, Tolder Holmers vei 11, 8003 Bodø innen 15.02.08.

Se også utlysning på NAV og på www.kirken.no/sor-haalogaland

Sør-Hålogaland bispedømme

Sokneprest i Lofoten prosti med tjenestested i Hol sokn.

Ledig stilling som sokneprest i Lofoten prosti med særskilt arbeidsområde i Hol sokn og nærliggende arbeidsområde i Buksnes sokn.

Menigheten i Hol ønsker en sokneprest som har gode evner til samarbeid og til å lytte og lede. Og som kan være med å vise fram kirken og menigheten på en positiv måte sammen med menighetsrådet og de andre medarbeiderne. Vi er opptatt av informasjonsarbeid og har en oppgående hjemmeside: www.vestvagoy.kirken.no.

Folk i Hol er svært positive til kirken. Den står sterkt i folks bevissthet i både glede og sorg. Det er godt oppmøte på gudstjenestene, særlig kommer det mange på familiegudstjenestene. Gjennom året veksler man mellom høymesse med nattverd og familiegudstjeneste annenhver gang. Familiegudstjenestene er nært knyttet opp til dåpsopplæringsplanen i menigheten, og hver gudstjeneste er rettet mot en av målgruppene i dåpsopplæringen, for eksempel fire åringer, seks åringer, osv. Her ligger noen gode videreutviklingsmuligheter hvor samarbeid mellom soknepresten og kateketen er viktig. I Hol sokn er gudstjenestene det naturlige samlingspunktet i menighetsarbeidet. Det er et svært godt forhold mellom kirken og Fygle skole, som er den eneste skolen i soknet. Soknepresten deltar i konfirmentarbeidet sammen med kateketen og soknepresten i Buksnes.

Hol sokn ligger i Vestvågøy kommune i Lofoten (www.vestvagoy.kommune.no), som er den største kommunen i regionen. Den har et folketall på i underkant av elleve tusen fordelt på 421 km². Kommunen er en av landets største fiskerikommuner i tillegg til å være blant landsdelens største jordbrukskommuner. Vestvågøy har et rikt og variert næringsliv innen tjenesteytende næringer og kan by på et rikt kulturliv med både vikingmuseum, kulturskole, kino og idrettslag med flotte anlegg. Alt dette i kombinasjon med en storslått natur som byr på mange opplevelser, gjør at Vestvågøy kommune er et godt sted å bo for små og store. Leknes er kommunens naturlige sentrum med flyplass, kontorer, forretninger. Her finnes også flyplass, ungdomsskole og videregående skole.

Hol består av tettstedet Fygle og mer landlige steder som Hag, Petvik og Mortsund. Her finnes vakker natur og interessante mennesker. Soknet ligger på østsiden av Buksnesfjorden. Det er ingen sjøreiser innen tjenesteområdet. Det er veiforbindelse til Austvågøy hvor det er fergeforbindelse over Vestfjorden til Skutvik. Det er også veiforbindelse til fergeren mellom Moskenes og Bodø. Høsten 2007 blir Lofast åpnet, noe som gir Lofoten fergefri fastlandsforbindelse. Stamsund som ligger 15 km fra Leknes har daglig hurtigruteanløp. Fra flyplassen går det mange daglige flyturer til Bodø.

Hol og Buksnes menigheter har felles kirkekontor som ligger i Leknes sentrum. Foruten soknepresten i Hol består staben av følgende: Soknepresten i Buksnes (100 %), kateket (100 % - fordelt med 80 % i Buksnes og 20 % i Hol), kirketjener (80 %), diakonimedarbeider (50 %) og kontorfullmektig (50 %), organist (80 %) og graver (100 %). Kontoret er velutstyrt og har god standard.

I kommunen finnes det fem menigheter: Buksnes, Hol, Borge, Stamsund og Valberg. Soknepresten i Hol må påregne å gjøre tjeneste også i disse menighetene. I Hol sokn bor det rundt 1200 mennesker og i Buksnes menighet rundt 5500. Hol kirke er en korskirke i tre fra 1806 med plass til 250 mennesker. Buksnes kirke er en stor trekirke i stavkirkestil (dragehodestil) fra 1905 med plass til rundt 700 mennesker.

Det er et tett samarbeid mellom prestene i Hol og Buksnes. Soknepresten i Borge er koordinerende sokneprest på Vestvågøy. Hver prest har rundt to andakter ved en av institusjonene i måneden. En av organistene spiller som regel ved andaktene. Lofoten er tjenesteområde for alle prestene i prostiet i følge den nye tjenesteordningen for menighetsprester.

Det hører en midlertidig tjenestebolig til stillingen. Menighetsrådet i Hol jobber nå for å få oppført en tjenestebolig på tettstedet Fygle som ligger like ved kirken og tett ved Leknes.

Dagens bolig er eid av Vestvågøy kommune og oppført i 1979 og pusset opp i 2002-2003. Den inneholder stue, kjøkken, to soverom, bad og bod i 1.etg. og to små soverom, kontor, dusj/toalett, vaskerom og bod i underetg. Boligen er i bra stand, men mangler garasje. Samlet areal er 169 m². Boligen ligger seks km

nord for Leknes i et boligfelt og grenser til tur- og friluftsområde. Med sin beliggenhet har boligen flott utsikt og kort vei til skole og E 10. Den som blir tilsatt må akseptere de bestemmelser som blir truffet om leie og bruk, evt. også flytting av bosted.

Det er godt samarbeid mellom prestene på Vestvågøy. Gudstjenestene blir satt opp på et fellesmøte for prestene, prosten, kirkevergen og organistene to ganger i året.

Det er et godt forhold til de andre kirkesamfunnene i kommunen, men med et ønske om å styrke samarbeidet enda mer. Det er et stort innslag av pinvenner i kommunen.

Som et rekrutteringstiltak har Sør-Hålogaland bispedømmeråd besluttet å lyse ut soknepreststillinger med en begynnerlønn i ltr. 54. Stillingen lønnes etter Statens regulativ og er plassert i stillingskode 0930 i lønnsstrinn 51-68. I tillegg kommer særlige regulativmessige godtgjøringer. Skyssgodtgjørelse utbetales etter Statens regulativ. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse. For bruken av tjenestebolig svares fradragregulativets bestemmelser.

Personlig egnethet til stillingen vil bli vektlagt. Den som tilsettes har seks måneders prøvetid.

Målform i kirke og skole er bokmål. Kvinner oppfordres til å søke.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prosten i Lofoten, tlf. 75 42 03 60, eller til Sør-Hålogaland bispedømmekontor på tlf. 75 54 85 50.

Søknad med CV, referanser, bekreftede vitnemål og attester sendes Sør-Hålogaland bispedømmeråd, Tolder Holmers vei 11, 8003 Bodø innen 15.02.08.

Se også utlysning på kirken.no / sor-haalogaland.no og på nav.no

Videreutdanningskurs for prester:

Presteforeningen tilbyr følgende kurs med oppstart høsten 2008:

Gudstjenestereform i Den norske kirke – 20 studiepoeng

1. søndag i advent 2010 skal gudstjenestereformen iverksettes i alle landets menigheter. Dette kurset vil arbeide med noen av de sentrale utfordringer knyttet til gudstjenestereformen. *Kursansvarlig: PTS.*

”Gå videre” Oppfølgingskurs i åndelig veiledning – 20 studiepoeng

Kurset er et oppfølgingskurs til tidligere kurs i åndelig veiledning med enda mer vekt på åndelige øvelser og medvandring. *Kursansvarlig: MF og FR/kristen spiritualitet.*

Prostibasert homiletikkurset – 10 studiepoeng

NYHET: Til dette kurset melder en seg på som et helt prosti! Kurset gir praktiske verktøy til å arbeide kreativt med egne prekenes. *Kursansvarlig: MF.*

Impulser fra Tyskland – 10 studiepoeng

Kurset ønsker å fornye presters forbindelse med tysk teologi, kirkeliv og kultur. Ved å hente impulser fra Tyskland vil man belyse hva det er å være luthersk folkekirke i dag. *Kursansvarlig: TF i samarbeid med PF.*

Kirkelig tjeneste ved kriser og katastrofer – 10 studiepoeng

Kurs om den kirkelige tjenestens egenart i kriseberedskapen. Gir fordypning i traumeforståelse og ritualer ved kriser og katastrofer. Kurset er grunnleggende for spesialiseringen ”praktisk prestetjeneste i helse- og sosialsektoren”. Kan også inngå i ”Disiplinbasert master i klinisk sjelesorg”. *Kursansvarlig: MF.*

Religionspedagogikk og barneteologi – 20 studiepoeng

Kurset er oppdatert med nytt KRL-fag på plass i skolen. Hva kan kirkens trosopplæring lære av KRL-fagets fokus på den estetiske dimensjonen? Kursets vil anlegge et barneteologisk fokus på kirkens trosopplæring. *Kursansvarlig: TF*

Pastoralklinisk utdanning – 20 studiepoeng – Høsten 08 / Våren 09

PKU er sjelesorgfaglig prosesslæring via refleksjon, teori og veiledning. Læringsprosessen skjer individuelt og i grupper. PKU kan også inngå i MFs videreutdanningsprogram: Master i klinisk sjelesorg. *Kursansvarlig: MF og FR/Sjelesorg.*

Alle kursene kan brukes som emner innenfor ”Erfaringsbasert master i praktisk teologi”. For mer informasjon om kursene, se www.prest.no eller les mer i Kompetansekatalogen som kommer med Inter Collegas nr 1. 2008.

www.toyentrykk.no

Vi trykker Luthersk Kirketidende.

Hva kan vi trykke for din menighet?

- Menighetsblad
- Brevark
- Konvolutter
- Visittkort

Ta kontakt for et godt tilbud!

NB! I februar og mars får alle nye kunder
20% rabatt på første bestilling!

tøyen trykk a/s

---

*Tvetenveien 162 - 0671 Oslo
Tlf.: 22 76 09 70 - Faks: 22 76 09 71
E-post: post@toyentrykk.no*

Returadresse:
Luther Forlag
Grensen 3
0159 OSLO

UTKOMMER annenhver uke på Luther Forlag og redigeres av praktikumsrektor Halvor Nordhaug, professor Harald Hegstad, prost Jan Otto Myrseth og kapellan Sunniva Gylver.

REDAKSJON

Luthersk Kirketidende, v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO.
Red. sekr.: Eyolf Berg.
Tlf. 91 17 65 37.
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

LESERINNLEGG til Luthersk Kirketidende mottas med takk, og kan sendes til ovenstående e-postadresse.

ABONNEMENT, ADRESSEENDRING O.L.:

Luthersk Kirketidende v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO.
Tlf. 91 17 65 37.
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

Pris kr. 525,- pr. år for Norge. Utlandet kr. 650,- pr. år.
Kontonummer: 3000.14.73669

ANNONSEPRISER

Det er muligheter for følgende 7 annonsemoduler i LK:

1. *1/2 kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 61 mm) kr. 500,- +mva
2. *Kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 127 mm) kr. 900,- +mva
3. *Halvside* (Høyde 177 mm, bredde 61 mm) kr. 1500,- +mva
4. *Halvside* (Høyde 85 mm, bredde 127 mm) kr. 1500,- +mva
5. *3/4 side* (Høyde 130 mm, bredde 127 mm) kr. 2000,- +mva
6. *Helside* (Høyde 177 mm, bredde 127 mm) kr. 2500,- +mva
7. *Dobbelside* (Høyde 177 mm, bredde 2x127 mm) kr. 4000,- +mva

ISSN 0332-5431

